

TẠI SAO KÊU VAN? HÃY NÓI!

...và trong nhà của Chúa. Thật tốt được ở đây, và trong sự hầu việc Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta.

² Bây giờ, đây luôn luôn là một—một đặc ân cho tôi được đến nhà thờ, nhưng đến với nhà thờ của Anh Junie ở đây, thật là đặc ân thêm một chút. Tôi đã biết Anh Junior được một thời gian. Và tôi rất vui khi thấy anh đi trong đường lối Phúc âm cũ tốt đẹp này, và đi ra giảng dạy Lời. Được thấy Chúa ban phước trên anh, và dân sự hết thảy đều kính trọng anh, điều đó thật tuyệt vời.

³ Bây giờ, tôi biết có một số người ở đây sáng nay, đã lái xe qua những con đường dài, và phải trở về tối nay, vì có lẽ, có thể đi làm ngày mai, trong nhiều dặm, đi xuống Ohio. Và, hay tôi muốn nói, đi lên Ohio. Và tôi rất dễ lạc phương hướng; đi lên Ohio.

⁴ Và thế thì chúng ta đã hứa rằng, tối nay, chúng ta sẽ có một—một hàng cầu nguyện. Vì thế chúng tôi không muốn giữ anh chị em lại quá lâu. Trời nóng. Và rồi dành cho hàng cầu nguyện của chúng ta. Nhưng chúng tôi biết rằng anh em đã được ban phước rồi bằng sự hát xướng cùng bất cứ việc gì anh em đã làm. Nó đã—nó đã được ban phước cho anh em. Và chúng ta đang tin tưởng vào Đức Chúa Trời giờ này rằng Ngài sẽ cứ tiếp tục ở với chúng ta và ban ơn cho chúng ta, và ban cho sự ao ước trong lòng chúng ta. Bây giờ anh em hãy tập trung mọi thứ mình có vào ngay trong buổi nhóm, tất cả sự chú ý của anh em, tất cả lòng trung thực và sự chân thành mà anh em có thể. Và tôi đã cầu nguyện từ chiều nay đến giờ cho buổi nhóm tối nay.

⁵ Và, bây giờ, tôi hi vọng trở lại và sớm được ở với anh em lần nữa. Và hết thảy anh em thăm viếng chúng tôi, trên đèn tạm. Chúng tôi cảm thấy rằng hội thánh nhỏ bé này là một hội thánh chị em với đèn tạm. Thật sự là vậy. Nó chỉ là một hội thánh chị em nhỏ, của đèn tạm. Đây, và lên ở đèn tạm của Anh Graham, và lân cận. Và vì thế chúng ta rất vui mừng thăm viếng chị em nhỏ của chúng ta tối nay. Và chúng ta tin rằng chị em nhỏ bé này sẽ phát triển và ngày càng phát triển và phát triển thành một quý

bà lớn. Và tôi tin nó, cũng sẽ vậy, bởi ân—ân điển và sự giúp đỡ của Chúa.

6 Như Phao-lô đã nói với Ti-mô-thê, “Hãy sẵn sàng, dù gặp thời, hay không gặp thời; hãy sẵn sàng. Bể trách—bể trách, sửa trị, với lòng rất nhịn nhục và sự Dạy dỗ chẳng thôi. Vì sẽ có một thời kia người ta không chịu nghe sự Dạy dỗ tốt lành; nhưng ham nghe... những lời êm tai, mà nhóm họp các giáo sư...”

7 Vì vậy chúng ta biết, rằng, Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta là một trong những sự kiện vĩ đại nhất. Tôi đã ở trong phòng, chiều nay, đang cầu nguyện. Và tôi nghĩ, “Điều gì vĩ đại hơn là biết anh em được cứu?” Vậy thì cứ nói cho tôi biết điều gì sẽ vĩ đại hơn.

8 Tôi đã nói với một trong những người bạn của mình, Anh Evans. Tôi nói, “Anh Evans, nếu tôi có cái nút nhỏ ở đây mà tôi có thể nhấn, và tôi sẽ trở lại với tuổi hai mươi, và sẽ ở tuổi hai mươi trong mười ngàn năm, và là vua trên khắp đất và không bao giờ già đi chút nào, cứ ở lại tuổi đó; có mọi thứ trên đời, trong tay chính mình, và sống trong sự xa hoa trong mười ngàn năm, và rồi cuối cùng bị hư mất khi chấm dứt mười ngàn năm. Hoặc, nhấn nút khác, và sẽ chết ngay lập tức, với Sự sống Đời đời.” Tôi nói, “Tôi sẽ nhấn cái nút dành cho Sự sống Đời đời, thậm chí không một giây suy nghĩ. Vì điều gì xảy ra nếu...”

9 Lúc đó anh ấy đã quay lại, và anh nói, “Chính xác. Điều gì xảy ra nếu chúng ta sống mười ngàn năm, và tối nay, vào lúc tám hay chín giờ, mười ngàn năm đó bị chấm dứt?” Thế đấy.

10 Vì vậy, không có gì vĩ đại hơn Sự sống đời đời. Và Nó đã dành cho tất cả chúng ta. “Người nào muốn có thể đến.”

11 Vậy thì, Đức Chúa Trời sẽ không bắt con người phải chịu trách nhiệm, bởi người ấy là tội nhân, vì người ấy sanh ra là một tội nhân. Nhưng điều Đức Chúa Trời bắt một người phải chịu trách nhiệm, là vì người đó vẫn cứ ở lại trong tình trạng tội lỗi. Người đó không phải ở lại tình trạng tội nhân, vì có sự dự bị làm cho sự xưng công bình của người ấy qua Đức Chúa Jêsus Christ. Vì thế chúng ta tin rằng, tối hôm nay, nếu có một người nào bên trong và bên ngoài, mà chưa tin nhận Đấng Christ, thì đây sẽ là

buổi tối mà điều gì đó sẽ được nói hay thực hiện, mà sẽ đánh thức bạn, đến chỗ bạn biết rằng mình cần đến Đấng Christ.

¹² Và thế thì nếu bạn chỉ tin nhận Ngài như Đấng Cứu Thế cách cá nhân của mình, và chưa nhận lãnh Đức Thánh Linh, tôi tin rằng tối nay bạn sẽ nhận được Điều đó.

¹³ Tôi thấy một số trong những người ở đền tạm tại đây. Tôi định nói điều này về người chị lớn. Hiểu không? Một việc mà đền tạm cần trên đó ở hội thánh chúng ta, tại đền tạm ở Jeff, là sự tái cung hiến và sự tái đầy dẫy Đức Thánh Linh. Đúng. Mọi người đi đến với bàn thờ và cầu nguyện cho tới khi họ nhận được sự làm mới lại của Đức Thánh Linh, cả hội thánh được đầy dẫy Quyền năng của Đức Chúa Trời, đó là những gì chúng ta cần. Không chỉ đền tạm ở đó, nhưng Thân thể của Đấng Christ, chung, nó cần được đổ đầy lại. Tôi thích...

¹⁴ Đa-vít nói ngày nọ, “Xin ban lại cho tôi sự vui vẻ về sự cứu rỗi của tôi.” Vậy thì ông đã không đánh mất sự cứu rỗi của mình, nhưng đánh mất sự vui mừng của nó. Và khi nó đến một chỗ mà tôi không thể vui hưởng niềm tin của tôi, sự cứu rỗi của tôi, thì có điều gì sai trật ở đâu đó, bởi vì, “Nó là niềm vui không thể tả xiết và đầy sự vinh hiển.” Một trong họ đã nói, “Khá nếm biết, Chúa là tốt lành. Nó ngọt như mật ong nơi hòn đá.” Ồ, tôi rất vui mừng rằng tôi đã nếm Điều đó. Chúa là tốt lành. Và tôi ưa thích mật ong, nhưng tôi không bao giờ nếm thấy bất cứ điều gì tốt như Thế. Đó là thứ tốt nhất mà tôi biết.

¹⁵ Bây giờ chúng ta sẽ đi nhanh vào buổi nhóm, và xem thử chúng ta có thể để cho hội chúng ra về sớm vì nhiều người có thể còn phải đi đến địa điểm của họ, và về sự thờ phượng, hay công việc ngày mai, và về nhà của họ.

¹⁶ Và bây giờ, chúng ta đang mong đợi một buổi nhóm lớn ở ngoài trên Bờ Tây, ngay lập tức. Và chúng tôi đang cầu xin và khẩn nài những lời cầu nguyện của hội thánh này cùng xin hết thầy anh chị em ở đây, cầu nguyện cho tôi.

¹⁷ Sáng nay có điều gì đó đã xảy ra. Tôi hầu như, không bao giờ đi, đến một hội thánh nhỏ, trừ phi Đức Chúa Trời làm điều gì đó thật đặc biệt cho tôi. Tôi thật thích điều đó. Và sáng nay, sau

khi tôi đã qua sự giảng dạy, trong trật tự hoàn toàn, Đức Thánh Linh đã ngự xuống giữa chúng tôi và ban một sứ điệp cho Anh Jackson, mà đã gắn chặt với tôi, cả buổi chiều. Thành thật mà nói, tôi đang lấy cuốn băng ghi âm đó, để tôi có thể nghe đi nghe lại, tôi có thể hiểu nó. Vì, mới đây tôi cảm thấy... Vợ tôi ở đây biết. Tôi đã kể với cô ấy rằng Chúa đang thăm viếng tôi với cách nào đó, ngay lập tức. Và nó có thể là qua sứ điệp đó sáng nay, bởi vì nó đã cho tôi một quan điểm khác. Nó cho tôi một chủ đề mà tôi ước mong nói trong chốc lát.

¹⁸ Tôi muốn đọc ra bây giờ từ Sách Xuất Hành, chương 14 và câu 15.

Và CHÚA phán cùng Môi-se rằng, Sao ngươi kêu van với Ta? hãy nói với dân Y-sơ-ra-ên, rằng họ cứ đi tới:

¹⁹ Tôi xin phép, cũng đọc câu thứ 16.

Nhưng hãy giơ...giơ gậy ngươi lên,...đưa tay ngươi ra trên mặt biển, và phân rẽ nước ra: và dân Y-sơ-ra-ên sẽ xuống giữa biển như đi qua trên đất khô.

²⁰ Cầu xin Chúa gia ơn phước Ngài cho việc đọc Lời Ngài.

²¹ Và bây giờ chúng ta hãy cúi đầu chốc lát để cầu nguyện. Và nếu có người nào ở đây muốn được nhớ đến trong sự cầu nguyện này, xin các bạn tỏ cho biết điều đó trước Đức Chúa Trời bằng cách giơ tay lên. Chúa ban cho bạn điều lòng bạn ao ước.

²² Lạy Chúa, giờ này chúng con, một cách trang trọng và tôn kính và như trẻ thơ, bước đi trên mảnh đất thiêng liêng của lời cầu nguyện. Chúng con gác sang một bên mọi gánh nặng, mọi tội lỗi, mọi ý tưởng mà rất dễ vấp vưng chúng con, để chúng con có thể theo đòi cuộc chạy đua đã đặt trước mặt chúng con với lòng kiên nhẫn. Và khi chúng con di chuyển vào những bãi cát cầu nguyện thiêng liêng, phước hạnh này, biết điều này, rằng Chúa Jêsus đã phán, “Nếu các ngươi nhơn Danh Ta cầu xin Cha bất cứ điều gì, Ta sẽ làm cho.” Và lại có lời chép rằng, “Nếu các ngươi cứ ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các ngươi, hãy cầu xin điều gì người muốn, và điều đó sẽ được làm cho các ngươi.”

²³ Thế thì chúng con đến, Chúa ôi, không nhơn danh hội thánh nhỏ bé này, hay nhơn danh mục sư của nó, mặc dầu chúng con

yêu họ, hay là nhờ danh của chính chúng con, bởi vì chúng con không có gì để dâng lên qua đó. Nhưng chúng con bước vào Danh đầy đủ mọi sự của Chúa Jêsus, Đấng đã ban cho chúng con lời hứa, rằng nếu chúng con cầu xin nhờ Danh Ngài, thì chúng con có thể nhận được bất cứ điều gì chúng con xin.

²⁴ Và chúng con không muốn cầu xin bất cứ điều gì mà hoang đường. Chúng con chỉ muốn xin điều mà đẹp lòng Ngài. Ngài biết tình trạng của chúng con. Ngài biết chúng con cần thứ gì. Ngài biết những gì hội thánh nhỏ này có cần, và những gì mỗi cá nhân có nhu cầu. Và chúng con cầu xin Ngài, Chúa là Đức Chúa Trời, ban cho chúng con, một cách riêng lẽ, như chúng con có những nhu cầu. Cầu xin Đức Thánh Linh lớn vận hành xuống trên tòa nhà này và chung quanh những người này, và thánh hóa nhóm người này, để Đức Thánh Linh có quyền đi qua ngay mỗi tấm lòng ở đây, tối nay, từ con cái nhỏ nhất cho đến người già nhất. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

²⁵ Những cánh tay này đã giơ lên, Ngài chắc chắn hoàn toàn thấy họ, Chúa ôi. Nếu con chim sẽ không thể rơi xuống đường mà Ngài không biết, huống chi Ngài càng biết nhiều hơn khi một con cái của Ngài đang giơ tay lên hướng về Thiên đàng để có bánh. Chúng con được hứa rằng nó sẽ không nhận đá, thay cho bánh. Chúng con biết Ngài sẽ ban cho họ bánh mà họ đã cầu xin. Và chúng con cầu xin, nhớ đến hết thấy những người đau ốm và khốn khổ.

²⁶ Rất vui mừng được nghe từ Anh Rogers, rằng anh ấy nói anh cảm thấy khá khỏe mạnh để đi làm. Chúng con rất vui mừng vì điều đó, Chúa ôi. Cầu nguyện rằng Ngài sẽ chữa lành cho anh, để bệnh ung thư đó sẽ không còn có—có quyền gì nữa, nhưng sẽ bị ngừng lại bởi Huyết của Chúa Jêsus. Bởi đức tin chúng con đặt Huyết Chúa Jêsus ở giữa cái chết ung thư và anh em chúng con.

²⁷ Bây giờ chúng con cầu xin cho hết thấy những ai có nhu cầu, ở mọi nơi. Nguyện vinh hiển qui về chính Ngài. Tôn cao Lời Ngài, Chúa ôi, như chúng con đã đọc Nó. Và ban cho chúng con một buổi nhóm chữa lành tuyệt vời. Vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời chúng con cầu xin điều đó, trong Danh của Chúa Jêsus. A-men.

28 Về chủ đề, tối nay, tôi muốn dùng ba từ: *Tại Sao Kêu Van? Hãy Nói!* [Trong tiếng Anh: *Why Cry? Speak!*—Nd.] Và dành cho chủ đề, tôi muốn sử dụng, “Thái độ của dân sự đối với người được xúc dầu của Đức Chúa Trời,” chỉ một thời gian ngắn, có lẽ hai mươi phút, hay ba mươi, sau đó chúng ta sẽ bắt đầu hàng cầu nguyện.

29 Đức Chúa Trời đã kêu gọi Môi-se, một sự kêu gọi đặc biệt. Và khi Đức Chúa Trời kêu gọi một người nào và xúc dầu cho người đó vì một—một nhiệm vụ nào đó, Ngài mong muốn người ấy thực hiện điều đó, đúng từng chữ. Đức Chúa Trời không muốn giao cho con người một sứ mạng, và người ấy nói ập a ập ứng về điều đó. Ngài muốn người ấy cứ đi thẳng về phía trước và thực hiện cách chính xác những gì người ấy đã được ủy thác để làm. Đừng nhìn bên phải hay bên trái, cứ tiến bước về phía trước.

30 Và dân Y-sơ-ra-ên đã ở trong ách nô lệ trong khoảng bốn trăm năm, nhưng Đức Chúa Trời đã hứa rằng Ngài sẽ thăm viếng họ. Và Đức Chúa Trời luôn giữ mọi lời hứa mà Ngài đưa ra. Ngài không thể nói dối. Ngài là Đức Chúa Trời. Và thì giờ cho sự thăm viếng này đã đến với họ.

31 Và tôi tin, tối nay, tương tự như vậy, rằng Đức Chúa Trời đã hứa rằng Ngài sẽ trở lại lần nữa. Tôi tin rằng chúng ta gần thì giờ đó rồi. Sáng nay, khi tôi nói về đề tài đó, tôi hầu như có thể cảm thấy luồng—luồng sức hút đó, như thường nói thế, sự gần gũi của Chúa Jêsus.

32 Vậy thì, Môi-se được kêu gọi vì mục đích này, nhưng ông là một con người. Đức Chúa Trời đã huấn luyện ông suốt tám mươi năm trước khi Ngài có thể sử dụng ông; bốn mươi năm trong cung điện và bốn mươi năm trong đồng vắng.

33 Đức Chúa Trời có thể huấn luyện một người, Ngài mất một trăm năm, cho công việc trong ba mươi phút. Đức Chúa Trời biết cách để huấn luyện.

34 Những gì các trường lớp đã được đưa vào trong Môi-se, trong bốn mươi năm, phải mất tới bốn mươi năm để lấy nó ra. Nhưng một lần trong sự Hiện diện của Sự Xúc Dầu, một lần trong sự Hiện diện của Bụi Gai đang cháy, ông đã hiểu biết về Đức Chúa

Trời nhiều hơn tất cả những gì mà ông đã học qua sách vở trong tám mươi năm của cuộc đời ông.

³⁵ Đức Chúa Trời huấn luyện những người của Ngài, rồi xúc dầu cho họ, ban cho họ một kinh nghiệm, đưa họ qua sự huấn luyện gian khổ, trải qua những bãi cát trùng phạt nóng cháy, gay go, đầy thử thách. Ngài không chỉ làm điều đó với những đấng tiên tri của Ngài, mà cũng làm vậy với con cái của Ngài. “Mỗi người con đến với Đức Chúa Trời, đều phải bị uốn nắn và chịu thử thách,” được thử nghiệm bằng Lời Ngài. Đấy, khi sự gay go đến, giờ phút nặng nề đến, khi nó phải đối diện với sự chết, phải chẳng anh em có thể đứng vững trên Lời của Chúa, nói, “Đức Chúa Trời đã phán vậy. Thế là ổn rồi?”

³⁶ Và Đức Chúa Trời đã kêu gọi một người như vậy, và người đó là Môi-se. Nhưng Môi-se, cũng giống như chúng ta rất nhiều, mỗi lần đến nơi nào mà có điều gì đó khó xử phải được giải quyết, Môi-se đã kêu van, “Ôi Chúa, tôi phải làm gì trong chốn này đây?” Vậy thì điều đó há chẳng phải cũng giống như chúng ta sao? Đức Chúa Trời đã ban phước và xúc dầu cho người hơn các anh em của người, ban cho người một sứ điệp và một chức vụ mà chưa từng có trên đời từ thời đó, cho đến thời đó. Và, tuy nhiên, mỗi lần điều gì đó xảy ra, Môi-se lại chạy đến Đức Chúa Trời với tiếng kêu van, “Lạy Chúa, tôi phải làm gì đây? Tôi phải làm gì trong trường hợp này?”

³⁷ Đức Chúa Trời đã phân nào mệt mỏi vì điều đó, tôi tin vậy. Phán, “Sao người kêu van với Ta? Hãy nói với dân sự và tiến tới.” Chao ôi, nếu lúc nào từng trông giống như họ cần phải rút lui, thì chính là lúc đó, nhưng Đức Chúa Trời không có sự rút lui.

³⁸ Không có chỗ để rút lui, trong Đức Chúa Trời. Cứ tiến tới. Bác sĩ nói, “Đó là bệnh ung thư,” cứ tiến tới. Dù ông nói, “Đó là bệnh lao phổi,” cứ tiến tới. Nếu ma quỷ nói, “Anh không thể từ bỏ *điều này*,” cứ tiến tới. Nếu gia đình nói anh em là kẻ cuồng tín; cứ tiến tới. Giáo hội đuổi anh em; cứ tiến tới. Không có thối lui. Cứ tiến tới.

“Hãy nói, và cứ tiến tới.”

³⁹ Cứ nói (gì?) Lời Ngài, và cứ tiến tới. “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY,” và cứ tiến tới. Hãy kêu la với dân sự.

⁴⁰ Nhưng dân sự lúc đó đã phản loạn và nói, “Thà chúng tôi chết trong xứ Ê-díp-tô còn tốt hơn. Nó há chẳng có mộ chôn lập bia cho chúng tôi sao, mà người dẫn chúng tôi vào đồng vắng này dựng linh cầu và chim kèn kèn ăn thịt xương chúng tôi. Tại sao người mang chúng tôi ra ngoài này?” Sau khi họ đã thấy rằng Đức Chúa Trời tán thành Môi-se là đầy tớ của Ngài.

⁴¹ Đức Chúa Trời, khi Đức Chúa Trời đến trong một người, hay với những người, trong một hội chúng, nhập vào trong một người nam hay nữ, Ngài minh chứng sự Hiện diện của Ngài. Đức Chúa Trời chứng tỏ rằng Ngài ở đó. Vì khi Đức Chúa Trời đến, những dấu hiệu siêu nhiên bắt đầu xuất hiện. Người này trở thành một người được thay đổi. Họ không còn giống như con người trước đây nữa. Tội lỗi đã biến mất khỏi đời sống của họ. Sự hãi và nghi ngờ đã không còn nữa, một sự xáo động. Họ rất vững vàng, kiên định. Sống hay chết, đó là Đấng Christ. Họ không quan tâm điều gì đến hay điều gì đi. Không thứ gì lay chuyển họ được. Họ tiến lên phía trước.

⁴² Và Môi-se buồn phiền với dân sự, và dân sự cứ quấy rầy Môi-se. Và người nói, “Chúng ta phải làm gì?”

Và, “Cứ đi tới,” là câu trả lời.

⁴³ Bây giờ họ nói, “Chúng ta đang ở trong đồng vắng, và quân Pha-ra-ôn đang đuổi theo gần đến chúng ta, họ đã cắm trại ngay phía sau chúng ta.” Nhưng Môi-se đã biết vâng lời Đức Chúa Trời.

⁴⁴ Và nếu Đức Chúa Trời sai đến một người đại diện, và Ngài xúc dầu cho người đại diện này, rồi sai vào thế gian, dân sự phải vâng theo người đại diện đó. Luôn luôn là đường lối đó, xuyên suốt cả Kinh Thánh.

⁴⁵ Môi-se được kêu gọi cho một công việc. Đức Chúa Trời đã nói, trong Lời, Ngài sẽ làm điều đó. Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ sai đến một—một việc như vậy vào ngày đó, để giải cứu họ. Và Đức Chúa Trời đã làm phần của Ngài, đã sai Môi-se đến. Và dân Y-sơ-ra-ên,

chỉ vì một chút sai lầm cùng mọi việc theo sau, để thử thách họ, họ đã không chịu tiến bước với Môi-se.

46 Vậy thì, điều đó há không phải giống như ngày nay sao? Chúng ta thấy Sứ điệp truyền đến. Chúng ta thấy Hội thánh sống lại với một chỗ, trên đôi cánh của Đức Thánh Linh, cho đến khi Quyền năng của Đức Chúa Trời cảm động mọi người trong đó. Sự vinh hiển của Đức Chúa Trời giáng xuống khắp nơi, với những dấu kỳ phép lạ xảy ra. Không đầy một tuần, Sa-tan đã được phép đến trong hội chúng đó. Tại sao nó làm vậy? Đức Chúa Trời cho phép nó. Và rồi hội thánh bắt đầu lằm bằm, sa ngã trở lại. “Có thể Điều đó không phải vậy.” Đó là chỗ mà chúng ta thất bại. Đó là sự thất bại của hội thánh. Không quan tâm đến sự việc gì xảy ra, ấy là Đức Chúa Trời. Cứ tiến lên phía trước.

47 “Ồ,” nói, “có Anh A gì đó. Tôi đã từng la lớn chiến thắng với anh ấy, nhưng anh ấy lại trở lui...” Cho dù anh ấy làm gì, điều ấy chẳng liên can gì tới anh em. “Ồ, giáo sư *như vậy* đã nói rằng Điều đó không đúng, không phải đến từ—từ Chúa.” Cho dù giáo sư đó nói gì đi nữa, anh em là người mà đã đứng trên vùng đất thánh. Anh em là người đã từng thấy bụi gai đang cháy.

48 Điều gì xảy ra nếu, những giáo sư của Ê-díp-tô, điều gì sẽ xảy ra nếu Pha-ra-ôn đã nói với Môi-se, “Ồ, người chỉ tưởng tượng người thấy bụi gai. Người nghĩ rằng người có một...Đó chỉ là một tiếng vang dội trong tai người”? Môi-se biết mình đứng ở đâu. Môi-se biết Điều gì đã trò chuyện với mình.

49 Và mỗi một người được sanh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, đều biết những gì được nói với mình khi Đức Thánh Linh đến. Ngài nói về sự bình an mà vượt quá sự hiểu biết.

50 Môi-se đã được kêu gọi. Người và Đức Chúa Trời lúc đó...Sau khi Môi-se nhận lãnh sự kêu gọi của mình, người đi xuống xứ Ê-díp-tô. Sau đó người phải cố làm cho dân sự tin tưởng mình. Bấy giờ, người đã được xúc dầu làm tiên tri của Chúa, nhưng dân sự không tin người; mặc dù Ngài, Đức Chúa Trời, đã chứng minh điều đó, bằng những dấu kỳ phép lạ mà Ngài đã làm. Và bởi vì họ không tin Môi-se, đày tớ của Chúa, sau đó họ phải ngã xuống trong đồng vắng, và mỗi một người trong số họ đều đã chết, tuy đã ra khỏi được xứ Ê-díp-tô. Không một người nào trong số họ

được cứu. Mọi người đã chết và bị hư mất, ngoài Giô-suê và Ca-lép, vì đã khởi hành tới, bởi vì họ đã lầm bầm và phàn nàn chống lại Sứ điệp được minh chứng mà Đức Chúa Trời đã phán trong Kinh Thánh.

51 Ô, khi tôi nghĩ về điều đó! Khi Đức Chúa Trời đã phán hứa điều gì, Đức Chúa Trời giữ Lời của Ngài. Và khi Ngài khẳng định Lời đó với bạn, thì phải tin Nó. Đức Chúa Trời đã hứa, “Trong ngày sau rốt, Ngài sẽ đổ Thần Ngài trên mọi loài xác thịt. Và những người trai trẻ của anh em sẽ thấy những khải tượng, người già cả sẽ thấy chiêm bao. Và trên những tôi trai của Ta và tó gái Ta sẽ đổ Thần Ta. Và tỏ ra những dấu hiệu ở trên trời, và dưới đất, và những dấu kỳ phép lạ vĩ đại sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt.” Và ở đây chúng ta đang sống trong những ngày sau rốt, và Đức Chúa Trời đang giữ Lời Ngài. Đức Thánh Linh đang ngự ở đây, và Điều đó minh chứng sự Đến của Chúa Jêsus. [Anh Branham gõ trên bục giảng bốn lần—Bt.] Và dân sự lại bác bỏ Điều đó, lầm bầm và chống lại Điều đó, thật giống như đã có. Đó là sự giải cứu của chúng ta.

52 Môi-se là cột—cột trụ dấu hiệu của sự giải cứu cho dân Y-sơ-ra-ên, theo Lời của Đức Chúa Trời. Thì giờ đã gần. Đức Chúa Trời đã sai Môi-se đến. Người là Ánh sáng của Đức Chúa Trời cho thời đó.

53 Và, ngày nay, thì giờ đang đến gần. Những quả bom nguyên tử đã sẵn sàng. Thế giới sẽ bị nổ tung ra từng mảnh, chẳng bao lâu nữa, tro bụi ở khắp nơi trên trái đất, không gì ngoài tro bụi núi lửa. Giờ đã gần rồi. Và Đức Chúa Trời đã hứa Ngài sẽ đổ Thần Ngài và lấy Hội thánh Ngài ra. Và Đức Thánh Linh đang ở đây đại diện điều đó, với những dấu kỳ phép lạ chứng minh rằng Ngài là Chúa Jêsus Christ không hề thay đổi, trong hình thức của Đức Thánh Linh, đang làm cùng công việc mà Ngài đã làm khi Ngài còn ở trên đất.

54 Làm mù mắt nhiều người. Phúc âm luôn luôn làm mù mắt nhiều người nếu họ không mở mắt ra. Anh em hoặc bước đi, nếu không Nó làm mù dân sự.

55 Vâng, mọi trường hợp trong Kinh Thánh, khi Đức Chúa Trời sai một sứ giả đến, và sứ giả đó được tiếp nhận, thì có một cuộc

phục hưng vào thời đó. Nhưng nếu họ không chịu tiếp nhận, thì không có sự phục hưng, nhưng chỉ có sự hỗn loạn đi theo kẻ chẳng tin.

⁵⁶ Ngày nay cũng vậy, không gì hơn. Tôi nghĩ, ngày nay, tôi muốn đề cập đến một người phụ nữ tôi nhớ đến, trong Kinh Thánh. Và nàng thì tồi tệ, lúc ban đầu, thổi rữa từ trong cốt lõi. Một phụ nữ trẻ, xinh đẹp, tên là Ra-háp. Lúc đầu, nàng là một người ngoại giáo. Và nàng là gái điếm đứng đường. Nhưng nàng nghe rằng có một Đức Chúa Trời, không phải một thần tượng câm, hay là sự công bố của những tín điều; nhưng Đức Chúa Trời đáng sống giữa dân sự Ngài, và xúc dầu cho họ, cùng những dấu kỳ phép lạ theo sau họ. Nàng nghe về điều đó.

⁵⁷ Ngày nọ, có hai người đại diện đến thành Giê-ri-cô. Và nhanh chóng, nàng là gái điếm trên đường, nàng mời họ, đưa họ vào nhà mình. Nói, “Người ta đang đuổi theo các anh.” Và nàng giấu họ.

⁵⁸ Và tôi thích thái độ của nàng. Nàng không hề nói, “Tôi sẽ tin, khi tôi thấy Giô-suê được xúc dầu vĩ đại làm dấu lạ nào đó. Nếu tôi có thể thấy Môi-se làm một số dấu lạ, tôi sẽ tin.” Nhưng nàng nói, “Tôi đã nghe.”

“Đức tin đến bởi người ta nghe, nghe về Lời.”

⁵⁹ “Tôi có nghe rằng Đức Chúa Trời của Thiên đàng, Ngài là Đức Chúa Trời có thật, ở cùng hết thấy các anh. Và Ngài đã làm những dấu kỳ phép lạ. Ngài làm khô Biển Đỏ. Ngài giáng những tai vạ trên xứ Ê-díp-tô. Chúng tôi thấy Ngài đã phó quân thù vào tay các anh thế nào, và cả xứ chúng tôi đang run sợ, vì điều đó. Tôi đang cầu xin sự thương xót.”

⁶⁰ Nàng đã không nói, “Tôi sẽ phải thấy Đức Chúa Trời, trước đã. Hãy để tôi nhận lấy sự phán xét cho mình và lấy những gì lời Kinh Thánh của tôi nói về điều đó.” Và, đây, nàng đã không hề tìm thấy điều đó.

⁶¹ Nhưng, “Đức tin đến bởi sự nghe, nghe Lời của Đức Chúa Trời,” và nàng tin.

⁶² Và khi những lời này được kể lại cho Giô-suê. Từ *Giô-suê* có nghĩa là “Đấng Cứu Thế,” giống như *Jêsus*. Điều...Khi người

đó kể lại cho Giô-suê nghe, Đức Chúa Trời đã xúc dầu, nhà của nàng được phép đứng vững. Và khi dân sự đi diễn hành mười ba lần chung quanh thành Giê-ri-cô, và thổi kèn, mọi chỗ trên bức tường thành đó đổ xuống, trừ nhà nàng, vì nàng đã tin trước khi nàng thấy được bất cứ điều gì. Nàng đã tiếp nhận nó. Nàng nói, “Họ là tôi tớ của Đức Chúa Trời Chí Cao, và tôi sẽ nhận lãnh nó dựa trên cơ sở của sự nghe nó. Tôi tin điều đó.” Đức tin đến bởi sự người ta nghe. Nàng đã nghe điều đó. Nàng tin nó. Nàng tiếp nhận nó.

⁶³ Và để ý, họ nói, “Hãy cột sợi chỉ điều này mà nàng dùng chúng ta xuống, hãy cột nó nơi cửa sổ.” Sợi chỉ “đỏ” đó nói về Huyết của Chúa Jê-sus, sự chuộc tội. Và mọi nơi trong thành đó đều ngã sập, ngoài nhà của Ra-háp. Nó ở trên chóp bức tường thành. Đức Chúa Trời khen ngợi nàng. Và Ngài... Nàng đã thấy như một phép lạ vĩ đại diễn ra ở đó như đang làm khô cạn Biển Đỏ. Vì, bàn tay của Đức Giê-hô-va ở trên nơi nhỏ bé đó, để che chở cho nó. Nàng tin nhận điều đó, Đức Chúa Trời đã xúc dầu. Những dây tợ của Đức Chúa Trời đi qua đó, đã được xúc dầu, và nàng tin điều đó. Trước khi nàng thấy những phép lạ, nàng đã tin, dù thế nào đi nữa, và đã chấp nhận nó.

⁶⁴ Ê-li, tiên tri của Chúa, được xúc dầu. Ô, vâng, Đức Chúa Trời đã xúc dầu cho người làm tiên tri. Người là mục sư Ê-li. Tôi không hình dung Giê-sa-bên muốn gọi người như thế, nhưng người giống như mục sư của bà. Đức Chúa Trời đã khiến người làm mục sư của bà, vì thế bà ghét người. Và Đức Chúa Trời đã bảo người, phán, “Người hãy đi lên núi và người ngồi ở đó. Ta đã sai chim quạ nuôi người. Ta sẽ lấy nước khe Kê-rít cho người uống.” Và người đã ngồi ở đó.

⁶⁵ Và nhà vua đã nói, “Hãy đi kiếm tên cuồng tin đó mang hẳn về đây.” Và những tên lính, tất cả mang theo lệnh vua, họ bắt đầu lên đồi.

⁶⁶ Và Ê-li-sê có lẽ đã chỗi dậy và nói điều gì đó giống như vậy, “Thưa các ông, đây là nơi thánh. Ta đã được Đức Chúa Trời kêu gọi làm tiên tri của Ngài. Ngài đã ủy thác cho ta đứng trên đất này, và tuyên bố sứ điệp của Ngài. Và sứ điệp mà ta có dành cho các người, ‘Các người đừng đến gần đất này.’” A-men. “Hãy ra

khỏi nơi đây, các người chưa chịu phép cắt bì. Các người chưa đọc khi Môi-se đầy tớ của Chúa đi ngang qua sông, và những kẻ giả mạo chưa chịu phép cắt bì cố gắng giả mạo người sao? Hết thấy họ đều bị chết đuối. Hãy dừng lại ra khỏi vùng đất này.”

67 “Ồ,” họ nói, “lão già bất tài đó! Lão học từ trường nào ra? Chúng ta sẽ đi vào, dù sao đi nữa.”

68 Ê-li nói, “Nếu ta là người của Đức Chúa Trời, hãy để lửa từ Trời hãy giáng xuống minh chứng cho chức vụ của ta.” Và vào lúc đó, lửa giáng xuống thiêu chết năm mươi người.

69 Vua có thể đã nói, “Sấm sét đánh họ.” Vì vậy vua đã sai năm mươi quân lính khác đến, và việc giống như vậy đã xảy ra. Sự không tin.

70 Những kẻ đã chế giễu và nhạo báng và làm trò cười về Hội thánh được xúc dầu của Đức Chúa Trời hằng sống sẽ hư mất ngày nào đó trong địa ngục. Sẽ không chỉ bị thiêu hủy trong một vài phút. Nó có thể là trong một thời gian dài.

71 Vì thế đó là vùng đất thánh. Người được Đức Chúa Trời xúc dầu đứng trên đó. Không người nào không chịu cắt bì hay không tinh sạch có thể vào nơi đó. Điều đó có thật. Nếu những kẻ giả mạo cố hành động giống như họ đang làm điều đó, anh em sẽ thấy chẳng bao lâu họ sẽ hóa ra con số không. Nhưng những kẻ giả mạo chứng tỏ điều gì? Rằng có là một điều thật. Có một Đức Chúa Trời thật. Có một số người muốn...Họ không tin điều đó, nhưng họ muốn hành động giống như họ tin nó. Nhưng một người mà biết Đức Chúa Trời, là một người đã được sanh lại bởi Đức Thánh Linh và đầy dẫy Quyền năng của Đức Chúa Trời, với một “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY,” và cứ đi tới. Họ biết điều gì đó đã đập vào lòng mình. Họ biết mình đúng.

72 Vì thế Ê-li-sê là người của Đức Chúa Trời, được xúc dầu, mà họ lại không tin người.

73 Hãy xem Đa-vít khi người bày tỏ với tiên tri Na-than. Đa-vít, một người theo lòng của chính Đức Chúa Trời, và ông là người được xúc dầu. Đức Chúa Trời đã xúc dầu người làm vua. Đa-vít không chỉ là một vị vua, nhưng ông còn là một vị tiên tri. Vì thế Na-than là một vị tiên tri lớn của dân tộc. Đa-vít thì, nhiều hay

ít, cũng là một nhà thơ và là một tiên tri, tác giả của nhiều bài ca thánh, là một nhạc sĩ. Và lời tiên tri thật sự, từ trong gốc, thật giống như một—một bài ca, khi họ nói tiên tri.

⁷⁴ Thế rồi, ngày kia trong lúc tiên tri và nhà vua đang ngồi với nhau, Đa-vít nói, “Thật là không phải khi ta ở trong nhà bằng gỗ bá hương, còn hòm giao ước của Đức Chúa Trời ta, lại ở dưới trại.”

⁷⁵ Và tôi muốn anh em hãy lắng nghe, những từ đáng chú ý của Na-than. Người nói, “Hỡi Đa-vít...” Ồ, đừng quên năm điều này bây giờ, hãy hiểu được ẩn ý. “Hỡi Đa-vít, hãy làm mọi điều ở trong lòng vua, vì Đức Chúa Trời ở cùng vua.” Ồ, chao ôi, khi tôi nghĩ về điều đó! “Hỡi Đa-vít, hãy làm mọi điều ở trong lòng vua, vì Đức Chúa Trời ở cùng vua.”

“Tại sao lại kêu van với Ta?”

⁷⁶ Đức Chúa Trời ở cùng anh em. Hãy nói và cứ tiến tới. Đức Chúa Trời đã xúc dầu cho anh em. Hãy tiến lên. Đừng àm ừ lưỡng lự, nói *điều này điều kia*, hay *điều nọ*. “Tôi nên tin Đức Chúa Trời không? Tôi nên tin Ngài vì điều này không?” Hãy tin cậy Ngài với mỗi hơi thở bạn hít vào.

⁷⁷ Chính Đại tướng Stonewall Jackson, đại tướng được tôi ưa thích kể từ Giô-suê. Có lần Stonewall Jackson được hỏi, “Làm thế nào ông có thể đứng vững được với một ít người, trong khi đối phương thì rất to lớn?”

⁷⁸ Đó là cách ông đã có cái tên của mình là “Stonewall.” [“Bức tường đá.”—Nd.] Ông sẽ không nhúc nhích. Ông biết không có sự rút lui. Chúng ta có thể đổ tội gì cho một người như thế với điều đó? Một người, khi quân Yankees đi xuống hàng ngàn, còn ông đã chống lại với số quân ít ỏi, nhưng chúng không bao giờ lay chuyển được ông. Ông đã đứng giống như bức tường đá. Tất cả những người còn lại trong quân phiến loạn đã rút lui trở lại! Những hàng người tiến đến, nói, “Chuyện gì với Jackson vậy? Tại sao ông ấy không đi?” Người ấy nói, “Ông ấy đã đứng giống như bức tường đá.” Đó là chỗ ông nhận danh hiệu của mình.

⁷⁹ Những tướng khác hỏi ông, nói “Ông Jackson...” Một người nhỏ, bé, tóc đen và mắt xanh, chỉ cao khoảng một mét năm bảy,

rất khiêm nhường, anh chàng nhỏ con, nói năng nhẹ nhàng. Nói, “Ông Jackson, làm sao ông có thể chịu đựng, sự chống đối như vậy?”

⁸⁰ Giống như bên lèn, ông đá chiếc ủng của mình trên đất. Ông nói, “Tôi không bao giờ uống nước mà không cảm ơn Đức Chúa Trời vì điều đó trước tiên.”

⁸¹ Đó là chỗ của sự thành công. Không có sự rút lui trong Đức Chúa Trời. “Hãy nói và cứ đi tới.” Đúng thế. Đó là sự ủy thác của Đức Chúa Trời đối với Hội thánh Ngài. Chúng ta không có thời gian để chệnh mảng.

⁸² Họ nói, “Sự phục hưng đã chấm dứt.” Nó không chấm dứt. Cứ đi tới. “Đã đến lúc để lễ ngũ tuần đó được cử nhạc tiến đưa.” Không phải đâu. Đã đến lúc cho lễ ngũ tuần đầu tiên sống lại trong Danh Chúa Jêsus Christ và cứ tiến lên. Không có sự rút lui. Không có sự ở lại trên cùng một mảnh đất. Chúng ta hãy tiến tới với Thánh Linh, nếu không Thánh Linh sẽ di chuyển đến trên người khác và để bạn đứng lại. Bạn hãy đi theo Điều đó.

“Hãy làm mọi điều ở trong lòng anh em, vì Đức Chúa Trời ở cùng anh em.”

⁸³ Khi Chúa Jêsus đến. Kinh Thánh nói, Phi-e-rơ nói, “Vào ngày lễ Ngũ tuần, Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, là Người mà Đức Chúa Trời đã tán thành ở giữa anh em, (bằng cách nào?) bởi những việc quyền phép, phép lạ, và những sự kỳ, mà Ngài đã làm ở giữa tất cả anh em. Vì để làm chứng điều này, cho hết thảy các người, như chính các người đều biết.” Ngài là gì? Ngài là Đấng làm dấu hiệu, được xúc dầu. Một chỗ khác Nó nói, “Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, tức là Người mà Đức Chúa Trời đã dùng ở giữa anh em.” Sự chấp thuận của Đức Chúa Trời ở trên Người. Bằng cách nào Ngài chấp thuận Người? Bằng những dấu kỳ, phép lạ.

⁸⁴ Chúa Jêsus phán, “Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thế thì đừng tin Ta. Nhưng nếu Ta làm những công việc của Cha Ta, vậy thì hãy tin những công việc, nếu các người không thể tin Ta như một Người.” Nói cách khác, Ngài phán, “Nếu các người không thể tin Ta là—Ta là Ngài, các người sẽ hư mất trong tội lỗi mình. Nhưng nếu các người không tin Ta, ít nhất các người

cũng hãy tin những công việc Ta làm.” Ô, Ngài được Đức Chúa Trời xác nhận, bằng những dấu hiệu.

⁸⁵ Ni-cô-đem biểu lộ điều đó rõ ràng, khi ông đến vào ban đêm. Và ông nói, “Thưa Thầy Nhon Lành, chúng tôi biết rằng Ngài là giáo sư đến từ Đức Chúa Trời.” A-men. Họ không thể che giấu điều đó. “Chúng tôi biết rằng Ngài là giáo sư đến từ Đức Chúa Trời, vì không ai có thể làm những việc mà Ngài làm, những công việc mà Ngài làm, trừ phi Đức Chúa Trời ở cùng người.” Họ nhận biết rằng Ngài đã được Đức Chúa Trời xác nhận, đã được Đức Chúa Trời xúc dầu. Ngài là đầy tớ của Đức Chúa Trời.

⁸⁶ Hội thánh phải nhận biết điều đó, mặc dù họ ghét Ngài. Họ đã gọi Ngài là ma quỷ. Họ cố tìm tất cả các loại lý do. Nhưng khi phải đối diện với những sự kiện, họ đã tin rằng Ngài là Đấng chịu xúc dầu, nhưng họ nghĩ nhiều về truyền thống của mình hơn là nghĩ về sự xúc dầu của Đức Chúa Trời.

⁸⁷ Các ông các bà ngày nay sẽ gia nhập vào một số chỗ đứng xã hội trong giáo hội, gia nhập vào nhóm trí thức nào đó, bởi vì họ ưa thích đi vào lãnh vực tri thức, khi họ biết rằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời có Sự sống và vận hành. Đấng Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Và đường lối Ngài lúc ấy, đó là đường lối Ngài bây giờ, và sẽ là mãi mãi. Và Sứ giả của Đức Chúa Trời ở đây, Đức Thánh Linh. Chối bỏ Điều đó là sự chết, nhận lãnh Điều đó là Sự Sống. Đã được tán thành! Làm thế nào người ta nhận lãnh Điều đó?

⁸⁸ Vậy thì, Đức Thánh Linh có một Sứ điệp, “Hãy nói Lời. Cứ đi tới.” Đúng thế. “Đừng kêu van với Ta. Có Lời rồi. Hãy nói Nó và cứ tiến lên,” CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đó là Sứ điệp của Đức Thánh Linh.

⁸⁹ Bây giờ dân sự bắt đầu lằm bằm. Họ ngả lòng. Chúng ta không muốn lằm bằm.

⁹⁰ Chúa Jê-sus đã làm những công việc gì? Ngài phán, “Công việc Ta bày tỏ Ta. Công việc Ta chứng tỏ Ta là Ai. Những việc làm của Ta chứng thực cho Ta.”

⁹¹ Khi Đức Chúa Trời sai Môi-se đến, những việc làm chứng thực người. Khi Đức Chúa Trời sai Ê-li đến, những việc làm đã

chứng thực người. Khi Đức Chúa Trời xúc dầu cho một người, những công việc của người mình chứng cho người.

⁹² Khi Đức Chúa Trời ban Đức Thánh Linh trong những ngày sau rốt này, những công việc chứng thực Điều đó. Sự gia nhập một giáo hội, gia nhập một tổ chức, chấp nhận một tín điều hay một giáo lý; nếu đó là từ Thánh Linh, thế thì luôn luôn có một Thánh Linh trong tất cả các loại tôn giáo. Nhưng Đức Thánh Linh này là cùng một Đức Thánh Linh mà Nó đã trở lại vào Ngày lễ Ngũ tuần, hay Đó không phải là cùng một Đức Thánh Linh đó. [Anh Branham gõ trên bục giảng ba lần—Bt.] Nó phải không bao giờ thay đổi. Đó phải là cùng một Thánh Linh. Nó phải sống mãi mãi.

⁹³ Chúa Jêsus phán, “Những công việc Ta làm; kẻ nào tin Ta.” Thánh Giảng 14:7. “Kẻ nào tin nơi Ta, cũng sẽ làm những việc Ta làm. Người nào tin nơi Ta!”

⁹⁴ Không ai có thể tin Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời cho đến khi người ấy nhận lãnh Đức Thánh Linh. Anh em chỉ đang nhận điều đó bởi đức tin và tiếp nhận Nó. Anh em không thể nói chính là Điều đó. Anh em có thể nói, “Tôi tin Nó là vậy.” “Nhưng không ai có thể xưng Jêsus là Đấng Christ cho đến khi Đức Thánh Linh ở trong người.” Kinh Thánh nói vậy. Đức Thánh Linh phải đến, trước, rồi Điều đó ban cho chứng cứ. Anh em biết, chính anh em, rằng Chúa Jêsus là Đấng Christ, bởi vì Ngài sống ở trong anh em. Thế thì cùng một Đức Thánh Linh đó tự giới thiệu Ngài qua dân sự, “Và những dấu hiệu này sẽ theo sau kẻ tin.”

⁹⁵ Và giáo hội lại cười vào Điều đó và lấy Nó ra làm trò cười. Chúng ta thật đang sống trong thời đại đó. Áp—áp suất không khí trở nên thay đổi vì bom nguyên tử, vì sự đoán phạt.

⁹⁶ Hội thánh đã sẵn sàng cho sự Cất lên. Chúng ta đang chờ đợi. Trạng thái đề phòng, chờ đợi! Hội thánh đang chờ đợi sự Đến của Chúa.

⁹⁷ Thế gian đang rung động, tự hỏi nước nào sẽ ném bom nguyên tử lên nước khác trước tiên. Chúng ta không quan tâm nước nào sẽ đi đến chỗ đó. Chúng ta sẽ đến *Đây*, vì vậy không

quan trọng nước nào đến chỗ đó. Nó chẳng có việc gì liên quan với chúng ta.

⁹⁸ Chúng ta thật sự vui mừng, hạnh phúc, và tin rằng có ngày chúng ta sẽ nghe được tiếng từ trên Trời, và Ngài sẽ đến ở đây. Và Hội thánh Ngài sẽ được cất lên không trung, để gặp Ngài và ở với Ngài.

⁹⁹ “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm các công việc Ta làm.”

¹⁰⁰ Phi-e-rơ nói, “Đức Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, một đấng tiên tri được xúc dầu, được xúc dầu và được Đức Chúa Trời chấp thuận ở giữa chúng ta, mà tất cả các người, chính các người, đều biết.”

¹⁰¹ Kinh Thánh cũng, đã nói, rằng, “Đức Chúa Trời đã xúc dầu cho Đức Chúa Jêsus Christ bằng Đức Thánh Linh, hầu cho Ngài đi đây đó để làm điều lành, chữa lành người đau.” Đó là một dấu hiệu rằng Ngài là những gì Ngài đã tuyên bố.

¹⁰² Đó là cách Đức Chúa Trời đã sai Điều đó đến. Đó là cách Điều đó được cho là sẽ đến trong ngày sau rốt. Và Đức Thánh Linh sẽ đến trong những ngày sau rốt không phải để kéo chúng ta đến với một tín điều, không phải để kéo chúng ta đến nhập vào một giáo hội. Đó là để kéo chúng ta đến với Đức Chúa Trời, và những dấu hiệu siêu nhiên sẽ xuất hiện theo Đức Thánh Linh đó. Những dấu hiệu của Đức Thánh Linh là gì? Nếu Đức Chúa Jêsus ở Na-xa-rét là một Người đã được Đức Chúa Trời thừa nhận, được xúc dầu bằng Đức Thánh Linh, chúng ta hãy xem Ngài có loại Sứ điệp gì. Ngài đã làm gì? Ngài đã hành động như thế nào? Hãy xem hành động của Ngài, rồi chúng ta mới có thể đi theo những hành động của Ngài.

¹⁰³ Chúng ta thấy rằng khi Ngài đến, với chức vụ của Ngài, vào tuổi ba mươi, khi Ngài được xúc dầu bằng Đức Thánh Linh, điều Ngài làm trước tiên, Ngài đã gặp một người tên là—là Phi-e-rơ. Và Ngài đã phán với ông, phán, “Tên người là Si-môn, và người là con của Giô-na.” Và ông đã tin Ngài.

¹⁰⁴ Tại sao? Môi-se đã nói trước thời của ông, ông nói, “Chúa là Đức Chúa Trời của các người sẽ dấy lên một Đấng Tiên tri giống như ta. Đó sẽ là dấu hiệu. Các người sẽ biết. Ngài sẽ là Tiên Tri

Đức Chúa Trời. Đấng Mê-si đó sẽ là cả Đức Chúa Trời và Đấng Tiên Tri, và Ngài sẽ làm dấu hiệu của một Tiên tri khi Ngài đến.”

¹⁰⁵ Giống như người Do Thái ngày nay. Lewis Pethrus đã gọi trên một triệu cuốn Kinh Thánh đến cho những người Do Thái kia, Tân Ước, điều đó đến từ những phần khác nhau trên thế giới, mà chưa bao giờ nghe về Chúa Jê-sus. Đã ở dưới đó trong hai ngàn năm trăm năm. Họ bắt đầu đọc Tân Ước đó. Và họ nói, “Nếu đây là Đấng Mê-si, chúng ta biết rằng Đấng Mê-si sẽ là Tiên Tri Đức Chúa Trời. Nếu đây là Đấng Mê-si, và Ngài không chết, nhưng Ngài sống lại, chúng ta hãy xem Ngài làm dấu hiệu của Đấng Tiên Tri. Chúng ta sẽ tin Ngài, vì Đấng Mê-si của—của chúng ta là Tiên Tri Đức Chúa Trời.”

¹⁰⁶ Chúa Jê-sus, khi Ngài thấy Phi-e-rơ, Ngài phán, “Tên ngươi là Si-môn. Và cha ngươi là Giô-na.” Và Phi-e-rơ liền sấp mình xuống chơn Ngài. Ông biết đó là Đấng đã được nói đến. Họ liền ra về, đi sau khi...Phi-líp đi kiếm Na-tha-na-ên và nói cho người về điều ông tìm thấy.

¹⁰⁷ Và khi Na-tha-na-ên đến gần trước mặt Ngài, Ngài phán, “Đó là một người Y-sơ-ra-ên trong người không có điều chi dối trá.”

Thưa rằng, “Thưa Ra-bi, bởi đâu Thầy biết tôi?”

¹⁰⁸ Chúa Jê-sus phán rằng, “Trước khi Phi-líp gọi ngươi, Ta đã thấy ngươi, lúc ở dưới cây vả.”

¹⁰⁹ Người thưa, “Thầy là Con Đức Chúa Trời. Thầy là Vua dân Y-sơ-ra-ên.” Họ biết đó là Ai.

Người Sa-ma-ri đó, khi bà nói...

¹¹⁰ Khi Ngài phán, “Hãy mang nước cho Ta uống.” Người đàn bà đó, dân tộc Sa-ma-ri. Nói, “Ồ, điều...” Phán, “Hãy mang nước cho Ta uống.”

¹¹¹ Bà nói, “Thật chẳng phải theo phong tục vì ông là người Sa... ông là người Do Thái lại xin người Sa-ma-ri điều như vậy. Tôi là đàn bà Sa-ma-ri mà.”

¹¹² Ngài phán, “Nhưng nếu ngươi biết người đang nói chuyện là Ai, thì ngươi sẽ xin Ta cho uống. Ta có thể cho ngươi nước để ngươi không phải đến đây lấy nước.”

113 Cuộc đối thoại tiếp tục một lát, cho đến khi Ngài thấy sự điều khiển muôn của bà ở chỗ nào. Ngài phán, “Hãy đi gọi chồng người đến đây.”

Bà đáp, “Tôi không có chồng.”

114 Ngài phán, “Đúng thế. Người đã có năm đời chồng, và người mà người đang chung sống bây giờ không phải là chồng người. Người nói đúng lắm.”

115 Bà thưa, “Thưa Ngài!” Ồ, hỡi anh em, Thánh Linh của Đức Chúa Trời nhanh chóng đến trên người đàn bà đó! “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là đấng tiên tri. Chúng tôi biết rằng Đấng Mê-si sẽ đến, và, khi Ngài đến, Ngài sẽ bảo cho chúng tôi những điều này. Nhưng Ngài là Ai?”

Ngài phán, “Ta là Đấng ấy.”

116 Bà bèn bỏ cái vò nước đó và bà chạy đi. Bà đã có được thứ nước uống từ cái Giếng mà đang làm sôi sục linh hồn bà. Bà chạy vào thành và nói, “Hãy đến, xem một Người Mà đã nói với tôi về những điều tôi đã làm. Ấy chẳng phải là chính Đấng Mê-si sao?”

117 Đó là Ngài, ngày hôm qua. Đó là Ngài, ngày nay. Mà là đời đời không hề thay đổi. “Đức Chúa Jê-sus Christ, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời, không hề thay đổi.” Tại sao chúng ta chần chừ? Tại sao chúng ta tự hỏi? Chúng ta tự hỏi liệu Đức Chúa Trời sẽ chữa lành hay không? Chúng ta đã thấy Ngài chữa lành hàng ngàn, người mù, người đau, người què, người tàn tật. Những người mà chết, và đã được công bố là chết, khiến họ sống lại, dưới quyền năng của lời cầu nguyện bằng đức tin. Đức Thánh Linh bày tỏ, và hàng trăm người được chữa lành, mù mắt, điếc tai. Thế gian cố tình làm ngơ nó. Họ cố giữ bỏ nó, nhưng họ không thể. Nó đến trở lại ngay lần nữa. Nó ở ngay trước mắt họ. Anh em không thể giữ bỏ Ngài khỏi tay mình.

118 Khi Ngũ Tuần lần đầu tiên dấy lên, cách đây bốn mươi năm, người ta nói, “Nó sẽ không kéo dài. Đó là đám người thiêng liêng quá máu.” Kéo dài à? Nó là hội thánh đã phát triển nhanh nhất trên thế giới. Năm ngoái họ đem một triệu năm trăm ngàn người trở lại đạo, mà vượt xa hết thấy những giáo phái còn lại. Một triệu năm trăm ngàn người, năm ngoái. Anh em đây. Nó không

phải là sự cháy sạch. Nó—nó không cháy tàn. Nó đang cháy, bùng lên. Vâng.

119 Người ta nói, “Họ bị điên.” Người ta cố làm nhiều người lung lay. Họ cố lấy đi nhiều người, “Hãy ra khỏi nhóm người đó. Đừng đại dột như họ. Chẳng có gì với nó. Tránh xa Nó.”

120 Cũng giống như vậy, “Nếu Ta được cất lên, Ta sẽ kéo theo mọi người với Ta.” Khi một dấu hiệu lớn đi trước, với phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, họ nói tiếng lạ, và họ tin điều đó. Hàng trăm và hàng trăm người đã đổ vào điều đó. Rồi đến chỗ, họ cố gắng giữ bỏ điều đó đi, Đức Chúa Trời đẩy vào ngay và ban cho sự thông giải ở trên đỉnh của nó. Rồi ngay khi họ trải qua với điều đó, Đức Chúa Trời đã ban lời tiên tri đằng sau điều đó.

121 Ngài phán, “Nếu có một người ở giữa các người, mà không hiểu biết, và một người nói tiếng lạ. Nhưng nếu có một người nói tiên tri và nói những sự bí mật của lòng, thế thì hết thấy họ sắp mình xuống và nói, “Thật Đức Chúa Trời ở cùng anh.”” Đó là gì? Đó là dấu hiệu Đấng Mê-si đó đang đến lần nữa. Đúng thế, thưa quý vị. Nếu một người bày tỏ những bí mật của lòng, cả hội chúng sẽ nói, “Thật Đức Chúa Trời ở cùng anh.” Dấu hiệu Đấng Mê-si, đó sẽ là những gì sẽ xảy ra. Chúng ta biết điều đó. Người ta càng cố làm lung lay, Đức Chúa Trời sẽ càng làm nhiều hơn.

122 Và một ngày Ngài sẽ trở nên mệt mỏi vì sự lung lay họ. Ngài sẽ mệt mỏi vì sự đẩy Hội thánh đi đây đó khắp nơi. Và khi Ngài làm thế, Ngài sẽ có đủ, và Ngài sẽ lật sợi dây của sự phán xét. Và Ngài sẽ đưa cánh tay đời đời ra và nắm lấy Hội thánh Ngài lên. Nó sẽ bay đi, ò, vinh hiển thay, bay đi vào buổi sáng nào đó. Ò, chao ôi! Tôi ước ao được ở đó. Tôi sẽ ở đó. Vào buổi sáng ấy khi Nó cất đôi cánh ban mai và bay đi vào cánh tay Người Yêu của mình, ò, đó sẽ là một ngày tuyệt diệu biết bao!

123 Ngày nay, chúng ta đang sống. Tại sao chúng ta lo lắng? Tại sao bạn kinh ngạc? Tại sao bạn chờ đợi? Hãy nói và cứ đi tới. Đừng kêu khóc, nói, “Ôi Chúa, Ngài sẽ chữa lành cho con, hôm nay không?”

124 “Chắc chắn, đó là ý Ngài.” CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, đó là ý Ngài.

125 “Tôi có thể nhận lãnh Đức Thánh Linh hôm nay không? Những ngày của phép lạ đã qua rồi phải không?” Chắc chắn những ngày của phép lạ còn ở đây, mãi mãi. Đức Thánh Linh còn ở đây.

“Ngày nay nhiều người nói tiếng lạ không?” Kinh Thánh đã nói vậy.

“Những dấu hiệu này sẽ theo sau kẻ nào tin.”

126 “Con người thông-giải sử điệp không?” Kinh Thánh đã nói họ như vậy. Điều đó không có gì tranh cãi.

127 CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, hãy nói. Đừng kêu khóc. Hãy nói và cứ tiến lên. Đức Chúa Trời không cần một đám trẻ con khóc lóc. Ngài cần những người đàn ông có xương sống. Không phải xương chạc, “Tôi ước gì mình có Điều đó. Ước gì tôi có thể làm điều này.” Những xương sống mà sẽ sẵn sàng gánh vác các nhiệm vụ nặng nề nhất, a-men, tuyên bố sự chiến thắng, tuyên bố họ được gọi ra, trong giữa sự tối tăm. Cho dù người nào nói gì đi nữa, chúng ta cứ nói và đi tới.

128 Hãy tin Sứ điệp. Đức Chúa Trời ở đây. Ngài sẽ minh chứng Sứ điệp của Ngài. Đức Chúa Trời đang ở đây. Ngài chính là Đức Chúa Trời đã ở xứ Ga-li-lê xa xôi kia. Ngài là Đức Chúa Trời giống như Ngài đã có trong thời của Môi-se. Ngài không thể thất bại. Anh em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đức Thánh Linh đã đến, những dấu hiệu của Đức Thánh Linh.

129 Chúa Jêsus phán, “Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thế thì đừng tin Ta. Nhưng nếu Ta làm những việc của Cha Ta, thì các ngươi hãy tin Ta.”

130 Khi Ngài phán với người đàn bà bên giếng, điều gì đó khiến bà thấy có điều không ổn trong lòng, bà nói, “Đó là Đấng Mê-si.”

131 Ngài phán, “Kẻ nào tin Ta, người ấy cũng sẽ làm những công việc Ta làm. Và sẽ còn làm nhiều hơn điều này nữa, vì Ta đi về cùng Cha.” Bây giờ, bản dịch King James là còn “lớn hơn.” Nếu anh em xem lại nguyên văn, thì nó không nói “lớn hơn.” Làm sao có thể làm việc gì lớn hơn điều đã được làm? Ngài làm ngừng thiên nhiên. Ngài chữa lành người đau. Ngài khiến người chết sống lại. Ngài làm sạch người phung.Ồ, Ngài làm được mọi sự.

Nhưng Ngài phán, “Các người sẽ làm *nhều hơn* điều đó. Vì Ta sẽ không chỉ ở với người, nhưng Ta sẽ ở trong các người, cho đến khi tận thế.” Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.]

Chúng ta hãy cầu nguyện.

132 Lạy Chúa Jêsus, chỉ một lời từ nơi Ngài sẽ có ý nghĩa nhiều hơn tất cả những thầy giảng trên thế gian có thể nói. Chỉ một lời thôi, Chúa ôi, xin hãy nói. “Đừng kêu khóc. Hãy nói! Cứ tiến lên.”

133 Con có thể thấy Ngài ngày nọ đi xuống núi. Ngài đang đói. Ngài đã ngược lên một cây. Và Ngài đang mong tìm thấy một vài trái vả ở đó, và không có trái nào. Ngài đã nhìn cây đó và nói, “Người chẳng khi nào sanh trái nữa.” Và Ngài bước đi.

134 Và ngày hôm sau, khoảng giữa trưa, khi họ đi ngang qua, cây đã bắt đầu khô héo. Và một trong các sứ đồ, tên là Phi-e-rơ, nói, “Hãy xem cây kia, nó khô đi nhanh chóng, từ khi Ngài rửa nó.”

135 Ngài phán, “Quả thật, Ta nói cùng các người, nếu *các người*, nếu các người nói cùng núi này rằng, ‘Hãy cất mình lên và quảng xuống biển,’ mà không nghi ngờ trong lòng, nhưng tin những gì các người đã nói sẽ ứng nghiệm, các người có thể có được những gì các người đã nói.”

136 Ôi Đức Chúa Trời, thật là một lời hứa tuyệt vời! Nó đến từ ai? Đấng Tạo Dựng trời đất. “Ngài ở trong thế gian, và thế gian được làm nên bởi Ngài, nhưng thế gian không nhìn biết Ngài.”

137 Chúng con cảm ơn Ngài, Chúa ôi, vì lời hứa này, “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm.”

138 Giờ này, Cha ôi, trong sự...Đi theo Sứ điệp này, nếu Ngài sẽ chỉ phán, tối nay, điều gì đó trong phạm vi siêu nhiên.

139 Mà, có lẽ có thể một người nào đó ở đây mà chưa bao giờ có ý tưởng rằng Ngài vẫn sống trong cách đó, rằng họ tin có thể rằng Ngài đã sống lại, rằng, “Nơi nào đó trong Xứ xa xôi mà được gọi là Thiên đàng, Ngài sống ở đó và sự ủy thác nó trên khắp nơi, cho tất cả chúng con để có những tín điều của chúng con và vân vân.” Thật ngu dại làm sao cho một người tin nhận điều đó, chỉ vì họ không được dạy Kinh Thánh.

¹⁴⁰ Ngài phán, “Ta sẽ ở cùng các người cho đến tận thế. Ta sẽ ở trong các người, và các người cũng sẽ làm chính những công việc Ta làm. Không phải Ta làm những công việc, nhưng Cha mà ở trong Ta.” Ngài đã phán với các môn đồ, “Chớ lo về các người sẽ nói lời gì. Ấy không phải các người nói. Bèn là Đức Thánh Linh ở trong các người, đang nói vậy.” Ồ, chúng con cảm ơn Ngài biết bao, Đức Chúa Trời Chí Thánh, vì những lời hứa này! Con rất sung sướng biết điều đó!

¹⁴¹ Lòng con xúc động, biết rằng ngay ở đây, con đã năm mươi tuổi rồi, và đang sống trong những bóng hình của thời gian. Vào lúc xế chiều của đời con, và thấy lúc xế chiều của lịch sử thế giới, gần sự Đến của Chúa Jêsus, và biết Lễ thật vĩ đại này yên nghỉ trong ngực con. Nó đốt cháy lên giống như ngọn lửa. Nó là niềm vui không thể nói được và đầy sự vinh hiển. Có sự nhiệt thành ở đó gọi ra, để thét lên với thế gian, “Ồ, hãy tiếp nhận Ngài, trước khi quá trễ.”

¹⁴² Xin nhậm lời, Chúa ôi, rằng, tối nay, rằng gương mẫu hoàn hảo mà Đấng Christ ban cho chúng con, sẽ trở lại cùng chúng con tối nay trong Quyền năng của sự sống lại của Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi, vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Chúng con cầu xin nhơn Danh Chúa Jêsus. A-men.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc tôi
 Trên cây Thập tự.

Tôi...(Bây giờ đi vào tâm thần thờ phượng.) Tôi
 yêu Ngài
 Vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc tôi
 Trên cây Thập tự.

[Anh Branham bắt đầu ngân nga bài *Tôi Yêu Ngài*—Bt.]

¹⁴³ Lạy Chúa, Ôi Chúa, bây giờ hãy đến. Chúng con tin Ngài. Và chúng con đang cầu xin Ngài xúc dầu cho chúng con, xúc dầu cho đầy tớ Ngài, Chúa ôi. Xin nhận lấy đôi mắt con và môi miệng con, tâm trí của—của con, khả năng hiểu biết của con, sử dụng

nó cho sự vinh hiển Ngài. Xin nói qua đây tớ Ngài, Chúa ôi. Nghe qua đôi tai của hội chúng. Xin dâng sự vinh hiển. Nhận lấy sự vinh hiển cho Danh Ngài, Chúa ôi. Cầu xin không có một người nào yếu đuối ở giữa chúng con, khi buổi nhóm này chấm dứt.

¹⁴⁴ Bây giờ, con đã nói, Chúa ôi, với dân sự. Bây giờ, Ngài phán và chúng con sẽ tiến lên, để tin Ngài, rằng Ngài ở đây với chúng con. “Hồi bây giờ đừng sợ, chính là ý tốt lành của Cha các người sẽ ban cho các người Nước Trời.” Chúng con tin điều đó, Cha ôi. Bây giờ, xin nhận lấy buổi nhóm này, Chúa ôi. Đây là điều trong chừng mực con có thể hành động. Nó sẽ được Ngài nhận lấy, từ nơi đây trở đi, Chúa ôi. Như Danh Chúa Jêsus Christ, xin giúp con. A-men.

¹⁴⁵ [Băng trống. Anh Jackson nói tiên tri—Bt.] A-men.

¹⁴⁶ Bây giờ, điều đó được gọi là linh nói tiên tri, giảng xuống trên những người khác nhau. Hiểu không? Bây giờ, Ngài đã đưa ra một “lời hứa,” Ngài ban cho chúng ta một lời hứa, điều đó có nghĩa là Ngài ở đây. Hiểu không? Vậy thì, Junie là một người nhỏ bé nhút nhát. Điều đó không giống như anh ấy để nói như thế, nhưng, khi sự xúc dầu bắt lấy, anh em thấy, nó là một điều khác hẳn lúc ấy. Đúng thế. Nó là, đôi khi, Thánh Linh của Đức Chúa Trời cắt giống như con dao hai lưỡi, đấy, và Nó làm những việc. Bây giờ, chúng ta biết ơn Đức Chúa Trời, để thấy những điều này.

¹⁴⁷ Tôi tin rằng cách đây không lâu Junie và Billy đã ngồi tại đây. Đúng thế không?...để, hay là, vâng, để phát thẻ cầu nguyện hay điều gì đó. Nói, “Có một số người đến.” Và chúng ta mong còn có vài người nữa, có lẽ từ bên ngoài hay đại loại như vậy, nhưng họ nói không có quá nhiều. Cho nên chúng tôi sẽ cho xếp hàng những người mà chúng ta có, có lẽ, cùng một lúc.

¹⁴⁸ Chúng ta sẽ bắt đầu từ số một, và cho xếp hàng tất cả mọi người, để chúng tôi cầu nguyện cho mỗi người trong họ. Cho nên chúng ta sẽ thấy Chúa sẽ bày tỏ bất cứ điều gì cho chúng ta, trong hàng người xin cầu nguyện. Chúng ta sẽ bắt đầu từ số một, xếp hàng thành từng nhóm. Ai có thể số một? Xin mời quý vị lên? [Băng trống—Bt.]

Chúa Jêsus đây cảm thông,
 Chúa phán khiến lòng buồn bực tươi vui,
 Ồ, mau nghe Tiếng phán của Jêsus.

Tiếng êm dịu nhất trong bài hát thiên thần,
 Danh êm dịu nhất trên lưỡi người phàm,
 Ca khúc êm dịu nhất từng được hát,
 Jêsus, chúc tạ Jêsus.

149 Tôi đang chăm nhìn trong hàng người. Tôi không chắc, tôi không nghĩ có ai ở đó...

150 Cô gái này đang đứng ngay ở đây, cô ấy đã nói với tôi sáng nay, và kể với tôi rằng cô ấy từ nơi nào đó đến đây, rằng cô đã—cô đã được chữa lành một lần trong các buổi nhóm, nhưng cô chẳng bao giờ nói điều gì về chính mình. Cô chỉ nói đã từng được chữa lành trong những buổi nhóm. Tôi tin điều đó đúng.

151 Và anh chàng phía sau cô, tôi không tin tôi cũng biết những người đó. Hay là, người phụ nữ này, tôi không biết.

152 Tôi biết Chị Funk. Người này ở đây, đó là người mà tôi biết, ngay ở đây. Chị ấy là người duy nhất mà tôi biết trong nơi đó, cho đến bây giờ.

153 Bây giờ, nếu người nào đi vào hàng, và nếu tôi biết họ, ồ, tôi sẽ cố gắng không nói điều gì, anh em biết đấy, nhiều hơn lời cầu nguyện. Bởi vì anh em có thể nghĩ rằng nhiều người họ đã nói điều đó với tôi.

154 Nhưng, bây giờ, chúng ta không biết Đức Thánh Linh sẽ nói điều gì. Ngài có thể không nói. Nhưng đây là sự hoàn hảo, hoàn hảo...

155 Thừa anh em, bây giờ, có một điều, là nói điều gì đó; điều khác, là để thấy nó đã được chứng minh. Kinh Thánh nói, “Hãy xem xét mọi,” (a, hai chữ l) “mọi việc.” Thế thì, “Điều chi lành thì giữ lấy.”

156 Vậy thì, nếu Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, Ngài không thay đổi, thế thì Ngài sẽ hành động trong Hội thánh Ngài, là bây giờ. Bao nhiêu người biết rằng Đấng Christ là Thánh Linh của Đức Chúa Trời? [Hội

chúng nói, “A-men.”—Bt.] hết thấy chúng ta biết điều đó. Ngài là Đấng được xúc dầu. Chúa Jêsus là Đấng được xúc dầu.

157 Đó là chỗ mà người ta tin rằng có ba hay bốn thần khác nhau, làm lộn xộn lên tất cả. Hiểu không?

158 Đức Chúa Trời là một Thần Linh. Chúa Jêsus là thân thể mà Thần Linh của Đức Chúa Trời cư ngụ; khiến Ngài trở thành Emma-nu-ên, Đức Chúa Trời đã đặt đền tạm trên đất. Ngài là Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus Christ là Đức Chúa Trời, tuy nhiên Ngài là Con Đức Chúa Trời. Xác thịt Ngài là Con của Đức Chúa Trời, bởi vì Đức Chúa Trời đã tạo nên Nó, nhưng, bên trong Ngài là Đức Chúa Trời. “Không phải Ta,” Chúa Jêsus phán, “làm các công việc. Chính là Cha Ta ở trong Ta.” “Và ngày đó các người sẽ biết rằng Ta ở trong Cha, Cha ở trong Ta; Ta ở trong các người, và các người ở trong Ta.” Thế đấy.

159 Bây giờ, tôi tin phụ nữ này là...Tôi không biết chị. Tôi không nghĩ tôi biết. Nếu tôi có biết, tôi—tôi—tôi không biết chị bây giờ. Tôi đã—tôi đã quên chị. Tôi đoán đúng thế. Vâng. Đúng thế.

160 Và quý bà ở đó, tôi không tin mình biết mấy chị ấy; quý bà này, hay kia. Tôi không tin tôi biết người nào tại đây ngoài Chị Funk. Nếu điều đó đúng, thì giơ tay lên. Nếu tôi...Đúng thế. Tốt lắm, thưa quý vị.

161 Bao nhiêu người ở ngoài kia biết rằng tôi không quen anh chị em, và tuy nhiên anh chị em đau ốm? Hãy giơ tay lên, nói, “Tôi—tôi muốn cầu nguyện. Tôi...” Và anh chị em tin rằng Đức Thánh Linh có thể đụng đến anh chị em, làm điều gì đó cho anh chị em, thế thì cứ giơ tay mình lên, nói, “Tôi—tôi—tôi cần được cầu nguyện.” Hãy giơ tay lên. Đức Chúa Trời ban phước cho chị em. Hai người ở đó. Người phụ nữ ở đây. Được rồi. Một số, một người phụ nữ đằng sau đó. Vậy thì, các chị không phải lên đây.

162 Có một người đàn bà đã từng chạm vào vạt áo của Chúa. Và Ngài quay lại, hỏi, “Ai đã sờ đến Ta?”

Và, ò, họ nói, “Tất cả đang đụng đến Ngài.”

163 Ngài phán, “Nhưng Ta cảm thấy yếu đi. Sức mạnh đã từ Ta mà ra.” Ngài phán, “Ta trở nên yếu đi. Sức mạnh...Ta nhận biết rằng sức mạnh từ Ta đã đi ra.” Và Ngài nhìn quanh cho

đến khi Ngài tìm thấy người đàn bà, và nói với bà về bệnh mất huyết của bà.

164 Và bà nói, “Nó đã cầm lại.” Đúng thế không? Bệnh mất huyết đã cầm lại, vì bà chịu tin vào Chúa Jêsus Christ. Tốt đẹp thay! Điều đó là...

165 Và Chúa Jêsus Christ là Thầy Tế Lễ Tối Cao, tối nay, có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta. Cứ chạm vào Ngài. Hãy tin điều đó. Bao nhiêu người biết tôi, và tuy nhiên các bạn biết rằng tôi không biết các bạn có chuyện gì không ổn, nhưng các bạn muốn được Đức Chúa Trời chữa lành? Hãy giơ tay lên. Ừ-m. Chính là điều đó.

166 Bây giờ cứ nhìn lên hướng này, và tin. Hãy có đức tin. Vậy thì, Kinh Thánh tuyên bố rằng Đức Chúa Jêsus không hề thay đổi, tuyên bố rằng những công việc mà Ngài đã làm sẽ được làm bởi những người tin Ngài, đặc biệt trong những ngày sau rốt. Anh chị em tin chúng ta đang sống trong những ngày sau rốt không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

167 Vậy thì, hãy nhớ. Những dấu hiệu của Đức Chúa Trời, đối với dân trí thức, là đại đột. Phải là người thuộc linh mới được bày tỏ Điều đó, thật giống như những đứa bé.

168 Bây giờ, đấng tiên tri nói, “Ấy sẽ là một ngày...” Bây giờ, điều đó cách đây khoảng hai mươi lăm năm. “Sẽ đến lúc chẳng phải là ngày cũng chẳng đêm. Nó sẽ là một ngày âm đạm. Nhưng vào lúc chiều tối, mặt trời sẽ lộ ra, sẽ có Sự Sáng.” Bao nhiêu người từng đọc lời tiên tri đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chắc chắn. “Sự Sáng!”

169 Vậy thì điều đó có nghĩa gì? Mặt trời, về mặt địa lý, mọc ở hướng Đông và lặn ở hướng Tây. Và bất cứ ai mà biết lịch sử, đều biết rằng nền văn minh cũng di chuyển từ phương Đông sang phương Tây. Chúng ta có nước Trung Hoa là nền văn minh cổ nhất. Được rồi. Từ phương Đông đã chuyển sang phương Tây, nền văn minh đã đi. Bây giờ, Đông Tây đã hội ngộ. Chúng ta là thế giới văn minh nhất, được cho là vậy. Dân tộc văn minh nhất là ở...những dân phương Tây này. Họ hiện đại hơn. Họ có tất cả

những thứ hiện đại, và vân vân, vì nền văn minh đã tiến bộ hơn khi nó di chuyển về phương tây.

¹⁷⁰ Vậy thì, điều gì đã giáng xuống trên người phương Đông? Chúa Jêsus Christ đã đến với dân phương Đông, và Đức Thánh Linh giáng xuống vào Ngày lễ Ngũ tuần. Điều đó đã tỏ ra những dấu kỳ phép lạ vĩ đại, rồi Điều đó rời đi.

¹⁷¹ Và đến một thời gian, sau khoảng 200 năm sau cái chết của Đấng Christ, vào khoảng thế hệ thứ hai, rồi họ đến năm 300, theo các Giáo phụ Tiền Giáo hội nghị Nicean, lịch sử của lịch sử thiêng liêng của các giáo hội, mà ở đó họ hình thành cái được gọi là các—các giáo phụ đầu tiên. Và họ đã hình thành những gì được biết đến ngày nay như đạo Công giáo Rô-ma tại Rô-ma. Cho nên, họ đã tự lập lên cho mình tổ chức đầu tiên của họ. Và Rô-ma, khi giáo hội Công giáo nói rằng đó là giáo hội “mẹ”, thì nó tuyệt đối là mẹ của các giáo hội có tổ chức. Nó là giáo hội đầu tiên từng được tổ chức.

¹⁷² Năm trăm năm, nó đã đi vào giáo hội Công giáo, cho đến khi Martin Luther. Ông chống đối giáo hội Công giáo, bằng cách cự tuyệt cái gọi là sự thông công với thân thể của Đấng Christ theo nghĩa đen, và chống đối lại điều đó, và ném cái tiệc thánh đó xuống nền nhà. Và ông được cho đền tội, bò trên đầu gối của mình, và từ chối làm điều đó. Và hình thành những gì chúng ta biết như giáo hội Lutheran. Họ đã in ấn miễn phí, báo chí và vân vân.

¹⁷³ Rồi người ta lại tổ chức nó và làm thành một tổ chức giống như tổ chức giáo hội Công giáo. Điều đó đã tiếp tục trong nhiều trăm năm.

¹⁷⁴ Xuống đến thời Zwingli. Sau khi Zwingli... Ông—ông là loại người—người bị ruồng bỏ. Ông tin, rằng, “Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời, bởi vì Ngài được ‘gọi’ là Con của Đức Chúa Trời; nhưng, ‘con của Giô-sép,’ và Ngài không được sanh ra cách Thiêng liêng.” Lúc ấy, những—những người Thụy Sĩ gắn bó với giáo lý của Zwingli.

Ra từ đó đến Calvin. Calvin bước ra.

175 Và từ Calvin sanh ra những người khác, cho đến khi chúng ta thấy John Wesley. Ông dấy lên vào những ngày của giáo hội Calvin ở nước Anh, mà là những người Anh, người Anglo-Saxon.

176 Từ đó sanh ra nhóm người thánh khiết, mà được gọi là Giám Lý. Và khi họ làm điều đó, họ hình thành một giáo hội gọi là giáo hội Giám Lý. Ra từ giáo hội Giám Lý, sanh ra từ đó, giáo hội này đến giáo hội khác. Rồi đến giáo hội Trưởng Lão, và từ Trưởng Lão sanh ra giáo—giáo hội Báp-tít, và Báp-tít lại sanh ra... cái này đến cái kia, và cứ đi xuống, xuống lần, xuống tiếp.

177 Cho đến khi, giáo hội cuối cùng được hình thành là Ngũ Tuần. Và ơn phước ngũ tuần đến trong hình thức của Đức Thánh Linh, họ đã tổ chức nó. Điều đó là tất nhiên.

178 Đức Chúa Trời không bao giờ tổ chức một giáo hội, và tôi không tin đã từng chứng thực cho một tổ chức. Kinh Thánh nói chống lại điều đó, và tuyên bố, rằng, “Gái điếm,” giáo hội Rô-ma, “sẽ bị thiêu cháy với con cái của nó.” Điều đó hoàn toàn có thực.

179 Nhưng ra từ đó, “Ấy sẽ đến một ngày,” mà nhà tiên tri đã nói, “đó chẳng phải là đêm cũng chẳng phải ngày; một ngày âm đạm.”

180 Họ đã có đủ Ánh Sáng, họ có thể nói, “Ồ, chúng ta làm ồn ào. Chúng ta là Báp-tít. Chúng ta là tín đồ Lutheran. Chúng ta là *như vậy*. Chúng ta là *thế*,” bởi vì những tổ chức, dựa vào những lễ thật nhỏ mà họ tìm thấy trong Kinh Thánh.

181 Luther đã tổ chức dựa trên, “Người công bình sẽ sống bởi đức tin.” John Wesley đã tổ chức dựa trên, “Sự nên thánh, công việc xác định thứ hai của ân điển.” Ngũ Tuần tổ chức dựa trên, “Việc nói tiếng lạ, như là bằng chứng của Đức Thánh Linh.” Tất cả những việc đó là đúng. Đó là Ánh Sáng, nhưng không phải tất cả của Nó. Và khi anh em đưa ra một tín điều, anh em phải ở lại với điều đó. Anh em không thể di chuyển. Vì thế, Đức Thánh Linh di chuyển ra và đi đến nơi nào khác, rồi họ cứ tổ chức nó. Vậy thì, đó là lịch sử thiêng liêng chính xác.

Nhưng bây giờ đã đến lúc, “Ánh Sáng xế chiều đã đến.”

182 Sự văn minh bao trùm, và mặt trời bây giờ đang ở trên đỉnh của nền văn minh. Sự cuối cùng là đây. Sự chấm dứt của thế

giới là ở đây. Sự kết thúc của thời gian là đây. Sự cuối cùng của hội thánh ở đây. Mọi sự đã đến hồi kết thúc. Và ngay khi mặt trời lặn...Cùng một mặt trời mọc lên ở phương Đông, lặn ở phương Tây đó.

¹⁸³ Đức Chúa Trời đã hứa, “Nó sẽ có Ánh Sáng lúc chiều tối,” bởi đáng tiên tri. Cũng Con đó đã dấy lên và tỏ cho thấy Đức Thánh Linh qua Đức Chúa Jêsus Christ, vào những ngày đầu tiên, trên chân trời phương Đông, đã chiếu sáng ở chân trời phương Tây, trong ngày sau rốt, tỏ ra những dấu hiệu giống như Chúa Jêsus đã nói tiên tri sẽ xảy ra. Nó đúng là...Đó là lời Kinh Thánh, thưa bạn. Nhưng, các bạn, tùy bạn, bạn nghĩ gì về Nó, bạn thấy đấy.

¹⁸⁴ Ở đây là một người đàn bà. Đi lối này, chị ơi, chỉ nếu chị muốn. Theo như tôi biết, tôi chưa bao giờ gặp người đàn bà này. Tôi không biết chị ấy. Chị là người phụ nữ, đã bước lên đây. Chị có thể là thuộc viên của của hội thánh này. Chị có thể là thành viên của đền tạm này, vì hết thấy mọi người đều biết tôi. Tôi không biết. Chỉ là một người đàn bà, nếu tôi đã từng gặp chị trước ngày hôm nay, tôi không biết. Tôi không biết.

¹⁸⁵ Nhưng Đức Chúa Trời biết người đàn bà.Ồ, bây giờ, nếu Chúa Jêsus hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, thế thì chị ở đây vì nguyên nhân nào đó. Tôi không biết nó là gì.

¹⁸⁶ Điều gì sẽ xảy ra nếu đây thật giống như người—người đàn bà bên giếng? Không phải là cùng loại trường hợp đó, nhưng có thể chỉ là một người đàn ông và một người đàn bà đang gặp nhau cùng một cách. Có lẽ người đàn bà là người bị chỉ trích. Có thể chị là Cơ-đốc nhân. Có lẽ chị lên đây chỉ nghi ngờ, cố tìm ra điều gì đó. Có thể chị lên đây bởi vì chị bị đau. Có thể chị lên đây, đứng thay cho người nào khác. Tôi không biết. Điều đó là thật. Tôi không thể nói với chị, nhưng Đức Chúa Trời biết rõ. Thế thì chị nói...

¹⁸⁷ Chúng ta hãy nói chị ấy bị bệnh, vì đây là buổi nhóm chữa bệnh. Có lẽ chị bị đau; có thể là không. Nhưng nếu chị bị đau, và chị đang đứng đây để được cầu thay, Đức Chúa Trời biết tôi không biết gì về điều đó.Ồ, thế thì, nếu tôi không biết người phụ nữ đó, không biết gì về chị, và rồi chị tìm kiếm Chúa Jêsus, để

được chữa lành, tôi có thể nói cho chị điều này, rằng, “Bởi lần roi Ngài mà chị được lành bệnh.”

¹⁸⁸ Vậy thì, sự chữa lành thật giống như sự cứu rỗi. Bạn không nhận được sự cứu rỗi đêm nay. Khi Chúa Jêsus chết, Ngài đã trả giá cho tội lỗi bạn. Bạn chỉ tiếp nhận nó. Hiểu không? Khi Ngài chết, Ngài cất đi tội lỗi thế gian. Khi Ngài chết, Ngài chữa lành mọi người đau. Nợ hoàn toàn đã được trả.

¹⁸⁹ Bây giờ, điều gì sẽ xảy ra nếu Chúa Jêsus ở đây tối nay trong hình dạng một người, như Ngài đã từng đi bộ trên bãi biển Ga-lilê? Điều gì sẽ xảy ra nếu Ngài đã mặc bộ đồ này và đang đứng ở đây, và chị đang đứng đó gần Chúa của chúng ta? Thật là một—thật là một...Tôi chắc chắn thích đứng như thế, với Ngài. Điều gì sẽ xảy ra nếu chị ấy đang đứng ở đó, và Ngài đang đứng ở đây? Và Ngài có thể nói với chị ấy, “Hỡi người đàn bà, người có tin Ta là Đấng đó không? Nếu không tin, người sẽ bị hư mất.”

Chị ấy có thể thưa, “Vâng, lạy Chúa. Tôi tin rằng Ngài là Đấng đó.”

“Nào, người tìm kiếm điều gì?”

“Tôi tìm kiếm sự chữa lành, lạy Chúa.”

¹⁹⁰ “Con của Ta, con há chẳng thể tin Ta đã làm điều đó lúc Ta chết nơi xa kia, khi Ta nói đã xong rồi sao? Chẳng phải Thánh Kinh đã chép, rằng Ta bị thương vì những sự vi phạm của con; bởi lần roi của Ta con được chữa lành?” Chính thế.

¹⁹¹ Ồ, bây giờ, chị sẽ tự hỏi, “Không biết đó có phải là Chúa không? Đó có phải là Ngài...Bất cứ ai đều có thể nói điều đó. Bất cứ ai đều có thể giảng dạy điều đó, bởi vì nó ở trong Kinh Thánh. Nhưng nếu đó thật là Ngài, Ngài sẽ biết lòng tôi, vì Ngài biết tấm lòng của người đàn bà bên giếng. Và Ngài đã hứa rằng điều đó không hề thay đổi.”

¹⁹² Bây giờ, Ngài không bao giờ nói Ngài sẽ trở lại trong hình dạng con người và làm điều đó, nhưng Ngài sẽ sai Đức Thánh Linh đến mà sẽ ở giữa chúng ta, rằng Đức Thánh Linh đó sẽ tiết lộ những bí mật của lòng. “Vì Ngài sẽ tỏ ra cho anh em những việc sẽ đến, bày tỏ những sự bí mật của lòng.” Đúng thế không? Ngài đã hứa điều đó. Thế thì nếu Ngài không thay đổi...

193 Và tôi—tôi nói điều này, rằng tôi tin rằng Thánh Linh vĩ đại này ở giữa chúng ta là Đức Thánh Linh. Tôi tin rằng Ngài đã gọi tôi vì mục đích này. Đừng làm cho tôi hơn bất cứ người nào đã được cứu sáng nay; chỉ là đây tớ của anh em, anh em của anh em. Hãy làm cho tôi ít hơn anh chị em, bởi vì tôi được sai đến để phục vụ anh chị em. Tôi là đây tớ đối với công chúng.

194 Một đây tớ công chúng, là một mục sư truyền đạo; phục vụ công chúng, là người ở dưới, để nhận lấy những lời chỉ trích và làm việc cật lực cho công chúng. Bất kể là gì đi nữa, cứ đứng đó. Và nếu anh em không có đủ ân điển để mỉm cười và nhận lấy điều đó, thế thì anh em nên trở lại với Đồi Sọ và khẳng định lại sứ mạng của mình. Đó là điều được cho là anh em phải làm bây giờ.

195 Nhưng nếu Đấng Christ ở đây, thế thì hãy để Đấng Christ nói. Tôi không biết người đàn bà đó. Đức Chúa Trời biết. Tôi không biết người đàn bà đó. Tôi không biết gì về bà. Nhưng nếu tôi đã nói sự thật, thì Chúa Jêsus Christ phải đứng bên Lời Ngài, bởi vì Nó là Lẽ thật. Điều đó làm cho nó đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hết thầy chúng ta tin điều đó. Được rồi.

196 Bây giờ đây là chỗ cho sự thử thách cuối cùng đến. Kinh Thánh thì đúng, hay Nó sai? Bây giờ, đây là chỗ...Nó không ở trong một số phòng tối tăm. Nó không ở ngoài xa kia chỗ ma quỷ làm việc. Nó ở ngay đây trước nhà Đức Chúa Trời, ngay nơi mà trước những thánh đồ được xúc dầu và con cái Đức Chúa Trời, sự mua chuộc của Huyết Ngài. Chúng ta đứng ở đây, cả hai chúng ta, trước Đức Chúa Trời và trước bục giảng thánh này, Kinh Thánh này, Đức Thánh Linh hiện diện. Bây giờ điều gì sẽ xảy ra? Tôi là người đàn ông, giống như anh. Bây giờ, cần phải Thiêng liêng, cần phải Thánh Linh nếu không thì điều đó sẽ không có tác dụng. Nhưng tôi biết rằng Ngài ở đây. Ngài đã đưa ra lời hứa. Ngài không thể không giữ lời hứa.

197 Giờ này, Chúa ôi, từ rày về sau con cầu xin rằng Ngài sẽ biểu lộ chính Ngài, hầu cho dân sự có thể thấy rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời. Và Ngài đã cho phép điều này, để làm trọn Lời đối với dân Ngoại chúng con. Dân Do Thái đã thấy điều đó trong thời của họ. Những người Sa-ma-ri đã thấy điều đó trong thời của

họ. Nhưng dân Ngoại không thấy điều đó, bởi vì nó bị che giấu với họ. Và Ngài phán họ sẽ có thời của mình. Bây giờ là thời đại của dân Ngoại, và Ngài đang bày tỏ cho họ thấy. Nếu Ngài bày tỏ chính Ngài như Đấng Mê-si, với người Do Thái, bằng sự nói với Phi-e-rơ ông là ai, nói với Na-tha-na-ên ông đã ở đâu; và Ngài đã bày tỏ chính Ngài cho những người Sa-ma-ri, bằng cách nói với người đàn bà điều đó, điều lo lắng bà có; thế thì Ngài không thể bỏ qua dân Ngoại, bằng việc chỉ gia nhập giáo hội. Họ phải nhận lãnh sự siêu nhiên, bởi vì Ngài là Đấng hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, và Ngài bày tỏ chính Ngài được biết đến như vậy. Xin nhậm lời, Chúa ôi, nó sẽ là vậy, để làm trọn Lời Ngài. Con cầu xin điều đó, như Danh Đức Chúa Jê-sus Christ.

¹⁹⁸ Và, Cha ôi, con cầu xin rằng Ngài sẽ che chở dân sự. Bởi vì, chúng con nhận biết rằng nếu những tà linh hành động trên những người đau này, họ sẽ đi đến chỗ chỉ trích hay hơn thế nữa. Vậy con cầu xin Ngài sẽ che chở và ban sự thương xót cho tất cả chúng con. Chúng con cầu xin như Danh Đấng Christ. A-men.

¹⁹⁹ Tôi chỉ muốn chị chỉ trả lời. Trước tiên, tôi chỉ muốn nói chuyện với chị, như Chúa chúng ta đã nói chuyện với người đàn bà bên giếng.

²⁰⁰ Bây giờ chị nói, “Tại sao anh làm thế, Anh Branham?” Nắm bắt linh của chị.

Giống như Ngài đã làm, đã phán, “Hãy cho Ta uống.”

²⁰¹ Bà ấy đến, mang nước, định mang nước đến. Nhưng bà nói, “Theo phong tục người Do Thái các ông không hỏi xin người Sa-ma-ri như vậy.”

²⁰² Ngài bắt đầu nói chuyện với bà, “Nhưng nếu người biết người đang nói chuyện với Ai.”

²⁰³ Bây giờ, dựa trên điều này, chúng ta là người lạ, sự gặp nhau lần đầu tiên của chúng ta. Thế thì, chị ở đây vì mục đích nào đó. Tôi không biết nó là gì. Nhưng nếu Đức Chúa Trời bày tỏ cho tôi chị đến đây vì điều gì, hay điều gì đó mà chị đã làm, điều gì đó chị đang trông đợi được thực hiện. Và nếu Ngài có thể nói chị đã là gì, chắc chắn Ngài sẽ biết chị sẽ là gì. Vì chị sẽ biết điều đó là

sự thật hay không. Chị biết điều ấy sự thật hay không, vì chị là người đã sống một phần của đời sống đó.Ồ, nếu Ngài có thể nói với chị chị đã là gì, thế thì có thể nói chị sẽ là gì, chị chắc chắn sẽ cảm thấy tốt về đang làm điều đó, phải không? Chắc chắn vậy. Vì thế đó là sự bí mật của nó. Hiểu không? Đó là quyền năng của nó. Đó là Đức Thánh Linh, để bày tỏ chính Ngài, như Ngài đã hứa.

²⁰⁴ Bây giờ, chị là một—chị là một người đàn bà, tôi là người đàn ông. Chúng ta đang đứng đây. Chị có một linh tánh, nếu không chị sẽ không đứng đó. Tôi có một linh tánh; tôi sẽ không đứng ở đây. Tôi nhận biết chị là Cơ-đốc nhân. Bởi vì ngay khi linh tánh của chị được nắm bắt ở đây, nó được chào mừng. Đức Thánh Linh, ở trên chúng ta, nhận biết chị như con của Ngài. Bây giờ, tôi không có ý kiến, người đàn bà này là Cơ-đốc nhân, hay là tội nhân, hay là người bán bỏ, là gì, ngoài linh đó.

²⁰⁵ Và bây giờ, nếu hội chúng... Bao nhiêu người đã thấy bức tranh Thiên sứ của Chúa, mà họ có ở Washington, DC, và mọi nơi? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thấy không? Nó đây này, ngay ở đây giữa tôi và người đàn bà.

²⁰⁶ Bây giờ, chị sẽ thừa nhận, hay chị biết rằng Điều gì đó ở gần chị, một cảm giác thật êm dịu. Điều đó đúng. Vì vậy dân sự sẽ biết nó, chỉ giơ tay lên, để họ thấy. Đó là một cảm giác thật êm dịu. Tôi đang nhìn thẳng vào Ánh Sáng đó. Nó đang di chuyển giữa tôi và người đàn bà.

²⁰⁷ Bây giờ, Trụ Lửa đó đã đi theo dân Y-sơ-ra-ên, trong đồng vắng. Nó ở trong bụi gai đang cháy, nói chuyện với Môi-se. Khi Nó được tượng trưng trong một Người, Chúa Jêsus, Ngài phán, “Trước khi có Áp-ra-ham, TA LÀ.” TA LÀ là Đấng ở trong bụi gai đang cháy.

²⁰⁸ Và những công việc mà đấng TA LÀ đã làm, khi Ngài ở trong Chúa Jêsus, đã hứa Ngài sẽ đến trong những ngày sau rốt và làm lại việc giống như vậy. Nó đây này, cũng Trụ Lửa đó. Các nhà khoa học biết điều đó. Thế gian biết điều đó. Hội thánh biết điều đó. Chúng ta biết điều đó. Nó đây rồi. Nó sẽ có tác dụng chứ? Nó sẽ giống như vậy chứ? Chắc chắn. Nó không hề thay đổi.

209 Có bệnh về huyết nào đó không ổn với người đàn bà này. Tôi thấy máu, trông giống như loãng và màu trắng. Ồ, đó là bệnh đái đường. Chị bị bệnh đái đường. Đúng thế. Tôi không biết người đàn bà. Hãy để chị ấy là người làm chứng. Một xét nghiệm đang cho thấy điều gì đó là bệnh đái đường. [Chị ấy nói, “Đúng thế.”—Bt.] Đó là điều không ổn với chị. [“Đúng thế.”] Đúng.

Bây giờ các bạn nói, “Anh đoán thế, Anh Branham à.”

210 Chúng ta sẽ thấy nếu Điều đó được đoán không. Ngoài ra, chị chịu đựng một sự lo lắng tốt độ. Đúng thế. [Người chị đó nói, “Đó là những gì tôi có.”—Bt.] Chị cũng có điều gì không ổn với đôi chân mình. [“A-men. Đó là điều tôi có.”] Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Điều đó không phải là việc đoán, phải không? [“Không, thưa ông.”] Chị không ở đây. Chị từ miền Nam đến. Chị từ Texas đến. [“Đúng thế.”] Tên chị là Bà Christian. [“Chính là thế.”] Hãy trở về; chị được chữa lành. [Hội chúng vui mừng.]...?...

211 Vậy thì, đó không phải là sự đoán chừng, phải không các bạn? Đó là Thánh Linh của Chúa. “Nếu các ngươi có thể tin.”

212 Chờ một lát. Thấy không? Thấy không? [Chị ấy vui mừng—Bt.] Chị thật đang vui mừng lúc này, có một thời giờ tuyệt vời trong Thánh Linh. Thấy không? Điều gì đó đã xảy ra với chị ấy. Sự nguyện rửa đã lia khỏi người đàn bà. Nếu chị đã chịu đau khổ như thế, chị có thể cảm thấy cùng cách đó.

213 Được rồi, thưa chị. Bây giờ, chị có tin Đức Chúa Jêsus hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi không? [Chị ấy nói, “Tôi tin.”—Bt.] Nếu Đức Chúa Jêsus sẽ nói qua tôi và bảo với tôi về lo buồn của chị là gì, chị sẽ biết đó là sự thật hay không. Chị không ở đây vì chính mình. Chị ở đây vì một người khác, con trai chị. Người con trai bị bệnh phổi, và bệnh về ruột. Bây giờ, chiếc khăn tay đó mà chị đang lau nước mắt đó, hãy đặt nó trên cậu ấy. Đừng nghi ngờ. Cậu ấy sẽ khỏe mạnh. Đừng nghi ngờ. Đức Chúa Trời ban phước chị, chị ơi.

214 Bà thế nào, thưa bà? Bây giờ, người đàn bà này đang đứng đây bị phủ bóng của sự chết. Chị tin Chúa có thể chữa lành cho chị không? Đức Chúa Trời chữa lành bệnh ung thư. Chị biết điều đó. Ung thư vú. Đúng thế. Nhưng chị đang tiếp nhận được chữa

lành của mình. Chị là Bà Woodward. Hãy trở về, hãy tin hết lòng, nó sẽ lìa khỏi chị. Nếu chị vẫn tin như bây giờ, chị sẽ không chết vì nó. Đức Chúa Trời ban phước cho chị. Hãy tiếp tục trên con đường mình và vui mừng. Hãy có đức tin.

215 Bây giờ, đây là quý bà, tôi nghĩ, rằng đã nói với tôi sáng nay, đã nói chị đã được chữa lành trong buổi nhóm trước đây. Đúng thế. [Chị ấy nói, “Bảy năm trước...?...”—Bt.] Cách đây bảy năm. Được rồi.

216 Cứ chuyển lên, cái quạt ra đó, nếu có thể được, có lẽ các bạn có thể nghe tôi nói tốt hơn một chút. Chỉ di chuyển lối này, chỉ gần hơn một chút.

217 Thế thì, theo như tôi biết, chúng ta là người lạ với nhau, không gì hơn là chỉ nói, “xin chào” với chị sáng nay. Tôi nói với chị, nếu chị muốn điều gì đó với sự phân biệt, tốt hơn là nên chờ cho đến tối nay, để chúng ta có thể ngồi lại với nhau trong phòng và để Đức Thánh Linh bày tỏ điều gì đó có thể sẽ giúp đỡ chúng ta. [Chị đó nói, “Tốt.”—Bt.]

218 Bây giờ, chị rất đau, bởi vì chị hầu như không thể đứng ở đó. Và chị—chị muốn tin. Chị đang cố gắng để tin. Chị cũng, đã từng bị phủ bóng của sự chết. [Chị ấy nói, “Đúng thế.”—Bt.] Bệnh lao phổi đó, hay cái gì giống như thế, chị đã bị cách đây nhiều năm. [“Khi tôi mười lăm tuổi.”] Và bây giờ cổ họng chị không ổn. [“Vâng.”] Và chị sợ bị nó bị ung thư. [“Những việc sẽ đến trong cổ họng của tôi.”] Chị sợ rằng đó chính là điều xảy ra. Chị đang tự hỏi điều đó có đúng không. [“Đúng thế.”] Chị cũng đang...Chị muốn cầu nguyện. Chị đang cầu nguyện cho điều gì đó, hay là cho ai đó ở trong nhà chị. Đúng thế. Chị đến từ Ohio, Bà McCarroll. [Chị ấy khóc.]

219 Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Tạo hóa của trời đất, xin xua đi nỗi sợ hãi ra khỏi người con này. Nếu Ngài cứu đời sống chị, cách đây nhiều năm, tách khỏi cái bóng đó, và thấy nó qua đi, nó có thể tương tự như thế tối nay. Tôi tuyên bố với quý này; hãy lìa khỏi người đàn bà, như Danh Chúa Jêsus Christ. Xin cho chị trở về và được khỏe mạnh, đến dự buổi nhóm sắp tới, để làm chứng về sự chữa lành này. Như Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

220 Đừng nghi ngờ chút nào; Hãy về nhà, được khỏe mạnh. [Chị ấy nói, “Anh nghĩ tôi sẽ được ổn chứ, Anh Branham?”—Bt.] Chắc chắn vậy. Tôi tin chị ổn thỏa. Cứ bước ra đó, vui mừng, nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.” [Hội chúng vui mừng.]

“Nếu các người có thể tin, mọi sự đều có thể được.”

221 Ông tin không, thưa ông? Ông tin tôi là tiên tri của Ngài không? [Anh trai đó nói, “Tôi tin.”—Bt.] Không...Chỉ là đây tứ Ngài, đây, chúng ta hãy nói như thế. Chúng ta là người lạ với nhau. Tôi—tôi không biết ông, và ông không biết tôi. Bây giờ có điều gì xảy ra ở nơi nào đó, điều gì đó đã xảy ra trong cử tọa. [Anh Branham ngừng lại mười giây.] Không, không phải. Nó xảy ra lại. Đó là người nào đó anh đang cầu nguyện cho. Một đứa trẻ. [“Đúng thế.”] Đúng thế. Được rồi. Đó là một đứa trẻ. Tôi nghĩ nó là một đứa trẻ trong cử tọa, nhưng nó là con anh. [“Đúng thế.”] Ồ, có nhiều điều không ổn. Nó tùy thuộc cuộc giải phẫu chứng sa ruột, và vân vân. Anh từ Illinois đến. Hãy trở về, hãy có đức tin. Con anh sẽ được khỏe mạnh. Đức Chúa Trời ban phước cho anh. Hãy đến. Chúa ban phước cho anh.

Anh có tin không? Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Đừng nghi ngờ.

222 Tôi biết người này đang ngồi trong góc ở đây. Tôi không biết tên anh, nhưng tôi biết anh ấy đến đây. Anh đến đây, thỉnh thoảng. Anh từ Michigan đến đây. Nhưng anh đang ngồi đó, cầu nguyện. Tôi không biết anh lo lắng điều gì, cho đến ngay lúc này, nhưng bây giờ tôi mới biết. Vì thế tôi sẽ nói với anh ấy, vì tôi tin nó sẽ giúp anh. Bệnh đau lưng đã lìa khỏi anh. [Hội chúng vui mừng—Bt.]...?...Hãy có đức tin.

223 Ông tin hết lòng không, thưa ông? Sự rối loạn về máu, bệnh tiểu đường. Ông cũng, không ở đây. Ông từ Georgia đến. [Người anh em nói, “Ca ngợi Chúa.”—Bt.] Ông là Ông Johnson. Hãy trở về, tin bằng cả tấm lòng. Nó sẽ lìa khỏi ông.

224 Bây giờ, ồ, tôi không biết chị. Tôi không tin vậy. Nhưng tôi đã thấy Bà Scharrer xuất hiện ở đây. Bà Scharrer đang ở trong tòa nhà phải không? Ồ, bà ấy đang cầu nguyện cho điều tương tự không ổn với người đàn bà này. Bà bị bệnh dạ dày, và bà đã

bị đau dạ dày. Đúng thế. Chính ma quỷ đang cố gắng giữ mỗi người trong các bạn. Bà được chữa lành. Cứ tiếp tục và được khỏe mạnh. [Hội chúng vui mừng—Bt.]...?...

225 Chị không tin điều đó, phải không? Chị tin Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cậu ấy, và khiến nó, cậu bé ấy khỏe không? Sợ đó là bệnh lao phổi. Nhưng chị tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm nó ổn phải không? Đừng lo lắng, Chị Funk, nó sẽ ổn thôi. Đức Chúa Trời ban phước cho chị.

226 Còn ai khác có thể cầu nguyện không? Nhìn xem, tôi đoán, khoảng một hay hai thế nữa.

227 Đó là mẹ của anh? Tôi thấy bà đang đứng bên anh lúc này. Bà ấy bị bấu cổ muốn được cầu nguyện cho. [Anh ấy nói, “Đúng thế. Đúng thế.”—Bt.]

228 “Nếu bà tin, mọi sự đều có thể được.” Chỉ đặt đức tin nơi Đức Chúa Trời. Bất cứ người nào trong các bạn, hãy nhìn và sống. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thế nào, Đấng Christ đang ở đây.

229 Bây giờ cảm thấy khác lạ, phải không, thưa chị? Vậy thì chị hãy về nhà và được khỏe mạnh giờ này. Chỉ...[Chị ấy nói, “Anh tin tôi sẽ khỏe mạnh không?”—Bt.] Ồ, chắc chắn. Chắc chắn vậy. Chắc chắn vậy. Tôi tin chị khỏe mạnh. Chắc chắn. A-men. Chỉ, đây, chị, chị đã bị nỗi lo sợ ám ảnh vây quanh, chị biết đấy, nhưng quyền lực của nó bị phá vỡ, chỉ cách đây vài phút. Bây giờ cứ giữ sự tin. Bươn tiếp ngay lên. Cứ tiến lên, nói, “Bởi lần roi Ngài tôi được lành bệnh.” Hãy đứng thẳng lên với điều đó, và chị cứ tiếp tục, được mạnh khỏe. Mọi việc sẽ ổn thôi. Hãy nhìn hết thấy Ánh Sáng chung quanh chị bây giờ, sáng lên nơi mà nó đã tối tăm khi chị mới bước lên đây, trên bục giảng. Chị ổn rồi. Ôn phước ở trên chị giờ này, nếu chị cứ tiếp tục bước đi.

230 Chúc tụng Danh Chúa. Anh chị em tin hết lòng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi chỉ cảm thấy giống như Đức Thánh Linh muốn làm điều gì đó, thật nổi bật. A-men.

231 Hãy ngừng kêu la, ở đằng kia, bà ơi. Bà đang cầu nguyện cho một người bạn ở Bệnh viện New Albany, vì bệnh lao phổi. [Chị ấy la lớn lên—Bt.] Ừ-m.

Anh chị em tin Ngài đang ở đây không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.]

Thế thì, chúng ta hãy cúi đầu chỉ một lát bây giờ.

²³² Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời ôi, trong khi xác thịt chúng con run rẩy, được xúc dầu với sự Hiện diện của Ngài; không chỉ của con thôi, nhưng những người khác đang ở đây; Quyền năng của sự sống lại của Ngài sống ở giữa chúng con ngay giờ này. Chúng con ý thức rằng chúng con đang đứng trước Đức Chúa Trời hằng sống Đấng làm rung chuyển Núi Si-na-i. Không chỉ thế, nhưng Ngài sẽ rung chuyển trái đất ở sự Đến của Ngài, Đấng đã khiến Chúa Jêsus sống lại từ kẻ chết, và đang đứng ở đây trong nhà thờ nhỏ bé này tối nay. Chúa ôi, chúng con không thể xây dựng một nơi nào xứng đáng cho Ngài đến ngự. Nhưng, trong sự hạ mình của Ngài, Ngài đã đến với người thấp hèn nhất. Chúng con rất cảm ơn vì điều đó. Ngài đã thăm viếng chúng con. Ngài đã minh chứng chính Ngài ở giữa chúng con.

²³³ Chúng con tin Lời Ngài. Chúa ôi, con nói Điều đó, như đây tờ của Ngài. Bây giờ xin cho chúng con cứ tiến tới, như Sứ điệp đã truyền cho chúng con. Cầu xin chúng con cứ đi tới, trong Quyền năng của sự sống lại của Ngài. Nguyên xin không có một người nào yếu đuối; nguyện Đức Thánh Linh cứ hoàn toàn đi vào trong tòa nhà này giờ đây và chữa lành mỗi người ở đây. Cầu xin không có người nào còn đau ốm ở giữa chúng con. Xin cho không có ai nghi ngờ giữa chúng con. Xin cho có sự rung động như vậy ở giữa dân sự, ngay bây giờ, để họ cảm thấy mọi sự đều tốt lành. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

²³⁴ Trong lúc chúng ta cúi đầu mình, tôi muốn người mà anh em đang ngồi kế bên, tôi muốn anh em đặt tay lên người ngồi kế bên mình. Chỉ đặt tay trên họ. Bên trong hay bên ngoài, cho dù anh em ở đâu, hãy đặt tay lên người khác. Tôi không quan tâm anh em có nhu cầu về điều gì. Đó không phải là vấn đề chút nào. Tôi không quan tâm người đó ở đâu, có lẽ bên kia biển, bên kia đại dương. Cho dù ở đâu đi nữa, Đức Chúa Trời bao phủ mọi không gian, lấp đầy mọi thời gian. Ngài là vô sở bất năng. Ngài là vô sở bất tại. Ngài là—Ngài là vô hạn. Ngài ở đây bây giờ. Ngài nghe lời cầu nguyện của anh em.

235 Kinh Thánh nói, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin.” Và mỗi một anh em là kẻ tin. “Hễ đặt tay lên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ được bình phục.”

236 Anh chị em đã đặt tay lên người khác. Anh chị em được liên kết lên ở đây, như một nhóm. Bây giờ tôi muốn anh chị em cầu nguyện cho nhau. Hãy cầu nguyện theo cách riêng của mình. Mỗi một người trong anh chị em chỉ bắt đầu cầu nguyện. Cầu nguyện cho người kế bên, nói, “Chúa ôi, xin chữa lành cho người mà con đã đặt tay trên.”

237 Lạy Chúa Jêsus, khi họ cầu nguyện, xin nghe lời cầu nguyện của họ, Chúa ôi, họ có thể biết rằng không phải chỉ một đầy tớ. Họ là những đầy tớ Ngài. Hết thầy chúng con là một. Chúng con yêu Ngài, Chúa ôi. Chúng con khác nhau nhiều mặt, tín điều chúng con khác nhau, giáo phái của chúng con không hề phân rẽ chúng con khỏi Đức Chúa Trời hằng sống. Chúng con giờ đây ở trong sự Hiện diện Ngài. Chúng con cảm tạ và biết ơn rằng Ngài ở đây. Chúng con không xứng đáng cho sự Hiện diện Ngài, nhưng chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ trả lời sự cầu xin của chúng con. Chúng con đang làm điều này theo Lời Ngài. Ngài đã phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin. Hễ họ đặt tay lên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ được bình phục.” Và họ đang đặt tay lên nhau. Xin để Đức Thánh Linh lớn Đấng có thể bày tỏ những bí mật của lòng, mà đã được hứa trong Kinh Thánh, Chúa Jêsus phục sinh hằng sống Đấng đã hứa ở với chúng con cho đến tận thế, giờ này xin để Ngài hoàn tất công việc mà Ngài đã hứa. Chúng con tin Ngài, Chúa ôi, khi chúng con giao cử tọa này trong tay Ngài, như Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

238 Dựa trên thẩm quyền căn bản của Lời được chép của Đức Chúa Trời Toàn Năng, bởi chứng cứ của Đức Thánh Linh Đấng hiện hiện ở đây, biết sự bí mật của lòng và bày tỏ những bí mật cho dân sự; dựa trên sự Hiện diện của Ngài, đặt nền tảng trên Lời Đức Chúa Trời, tôi tuyên bố mỗi một người trong anh chị em, “đã được chữa lành,” như Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Xin cho anh chị em đi và không bao giờ đau ốm nữa. Nguyện Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em và che chở anh chị em.

²³⁹ Tôi hi vọng gặp lại anh chị em, thật sớm. Cho đến khi đó, xin trao buổi nhóm lại cho mục sư, Anh Jackson. Đức Chúa Trời ban phước cho anh.

TẠI SAO KÊU VẠN? HÃY NÓI! VIE59-1004E

(Why Cry? Speak!)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 4 tháng Mười, năm 1959, tại nhà thờ Hội Chúng Đức Tin ở Clarksville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org